

अभियान

सप्ताहिक

ABHIYAN WEEKLY

abhiyanweekly40@gmail.com

वर्ष : ३७ / अंक : ३८ / २०७७ वैशाख १२ गते शुक्रबार / 24 Apr., 2020 / मूल्य रु. १०/-

साल्ट ट्रेडिङ जनताप्रति पूर्णरूपमा समर्पित

काठमाडौं । गत चैत्र ११ गते देखि मुलुक लकडाउनमा परेको छ । विश्वव्यापी रूपमा फैलिएको कोरोना भाइरस (कोमिड ११) ले गर्दा विश्वका धेरै मानसिसहस्त्रले ज्यान गुमाएका छन् भने नेपाल समेत कोरोना भाइरसबाट ग्रसित भएको छ । भाग्यवत् श्री पशुपतिनाथको कृपाले आजसम्म नेपालमा कुनै नेपाली जनतालाई सहज रूपमा सेवा सुविधा पुऱ्याउनुपर्नेमा केही काला व्यापारी र काला व्यवसायीहरूले जनतालाई लुटिरहेका बेला २०२० सालमा पछिक प्राइमेट पार्टनरसिप अन्तररात गठन भएको साल्ट ट्रेडिङ कर्पोरेशनले भने टोल टोलमा पुगेर जनतालाई सेवा सुविधा दिउरहेको छ त्यो पनि साविकै मूल्यमा ।

सहज रहेको बेला विभिन्न खाद्य कम्पनीहरूले जनतालाई

»» बाँकी ८ पेजमा

तागीलाई www.abhiyanonline.com.np ता पनि पढ्न सकिन्छ ।

विद्युत महसुलमा सरकारले भुक्यायो

काठमाडौं । नेपाल कम्प्युनिट पार्टी नेतृत्वको केपी ओली सरकारले चैत्र ११ गते देखि मुलुकलाई लकडाउनमा राखेको छ । अहिलेसम्म लकडाउनको समयावधि पटक पटक गरेर तीन पटक थिपसकेको छ । यही बैशाख १५ गतेसम्म लकडाउन थिपेको भएपनि फेरी लकडाउन थिपनसक्ने सम्भावना बढेको छ । लकडाउनको घोषणा भएपछि न्यून वर्गका जनतालाई राहत दिने उद्देश्यले सरकारले विद्युत महसुल छुट दिने निर्णय गरेपनि त्यो कार्यान्वयनमा आउन सकेको छैन । गत चैत्र १६ गतेको मन्त्रिपरिषद्को बैठकले १ सय ५० युनिटसम्म विद्युत खपत गर्ने ग्राहकलाई २५ प्रतिशत विद्युत महसुलमा छुट दिने निर्णय गरेको

»» बाँकी ८ पेजमा

राष्ट्रपति राष्ट्रको हुन् कि सरकारको मात्र ?

काठमाडौं । मन्त्रीहरूलाई समेत सुइँको नदिएर प्रधानमन्त्रीले अध्यादेश ल्याउन सक्छन् ? लोकतन्त्रमा सक्नेहेछन् । दुई अध्यादेशले पार्टी फुटाउने र अस्थिरतार बढाउने खेलो आखिर केका लागि ? एमसीसी बहुमतबाट पारित गर्नका लागि मात्रै हो भने प्रम ओली सफल भए । प्रचण्ड कित्ताको असहयोग हुने देखेक यो विधेयक आएको देखियो ।

यसको अर्थ प्रचण्डका टाउकामाथि भुपिडेको जनयुद्धकालीन मुद्दा कुनै पनि बेला सतहमा आउनसक्ने र त्यसले माओवादीलाई ढूँढै भट्का लाग्नेपक्का छ ।

»» बाँकी ८ पेजमा

सर्वोच्चको आदेश सरकारलाई अस्वीकार्य

काठमाडौं । कर्सैलाई के को धन्दा घरजाईलाई खानको धन्दा भने नेपाली उत्तालाई केपी ओली सरकारले चरितारथ गर्दै मुलुक संकटमा परिहरेको बेला आफ्ना कार्यकर्ताहरूलाई जागिर खुवाउनको लागि भूमि सबैभी आयोग गठन गरेको छ । विश्वमा फैलिएको कोरोना भाइरसका कारण विश्वमै आतंक मन्त्रिहरूको र नेपालमा समेत त्यसले आतंक मच्चाइहरूको बेला भूमिसम्बन्धी आयोग गठन गर्ने सरकारको निर्णय बेसमी बाजा भएको छ । भूमि आयोगका पदाधिकारीहरूलाई तलब भत्ता गरेर भन्डै वार्षिक रूपमा १ अर्ब ५० करोड रुपैयोका आवश्यकता पर्दछ । कोरोना भाइरसका कारण मुलुकको अर्थतन्त्र ध्वस्त हुन लागेको बेला यति तुले रकम खर्च गर्ने आयोग गठन गर्नुको एउटै उद्देश्य हो आफ्ने

»» बाँकी ८ पेजमा

ना कार्यकर्तालाई जागिर खुवाउनु र सरकारी पर्ति सार्वजनिक जग्गा आफ्ना पार्टीका नेता तथा कार्यकर्ताहरूलाई सुकूम्बासीका नाममा वितरण गर्नु ।

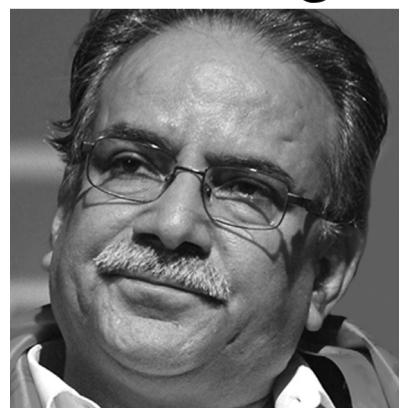
यसभन्दा अगाडि पनि आ आफ्ना कार्यकर्ताहरूलाई जागिर खुवाउनका लागि विभिन्न सरकारहरूले यस्ता आयोगहरू गठन गर्ने गरेका थिए । अहिले सम्म १० बदा भन्दा बढी आयोग गठन भएपनि सुकूम्बासी समस्याको समाधान हुन नसकेपछि २०७७ सालमा सर्वोच्च अदालतले त्यस्ता आयोग गठनमा रोक लगाउने अन्तरिम आदेश सरकारलाई दिएको थियो । त्यो आदेश अहिलेसम्म कायम रहेकाले त्यसलाई वेस्ता गर्दै उस्तै प्रकृतिको भूमि आयोग सरकारले

»» बाँकी ८ पेजमा

उच्चस्तरीय संयन्त्र हुटियाउँ प्रवृत्ति

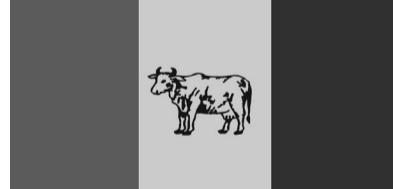
काठमाडौं । प्रधानमन्त्री केपी ओलीले आफैने पार्टीका दुई अध्यक्ष मध्येका एक कार्यकारी अध्यक्ष पुष्टकमल दाहालप्रति लक्षित गर्दै उच्चस्तरीय संयन्त्रको गठन व्यक्तिगत कुण्ठामात्र भएको वताएपछि दाहाल प्रधानमन्त्री एवं पार्टी अध्यक्ष केपी ओलीले गत आइतबार सरकारी सञ्चार माध्यमका प्रतिनिधिहरूले आपान्त्रिक दिएका थिए ।

केही समय पहिला अध्यक्ष पुष्टकमल दाहालले एक निजी टेलिमेजनमा अन्तरवारां दिने ऋममा कोरोना भाइरस (कोमिड ११) विरुद्धको अभियानमा उच्चस्तरीय राजनीतिक संयन्त्र बनाउनुपर्न अभियक्ति दिएका थिए । त्यस विषयमा प्रधानमन्त्री ओलीले आपान्त्रिक जनाउँदै त्यस्तो प्रस्तावलाई एकाध व्यक्तिको कुण्ठा र हुटियाउँ प्रवृत्ति समेत भनेका छन् । सो अवसरमा प्रधानमन्त्रीले प्रश्न गर्दै भने

विश्वका कुन देशमा यस्तो संयन्त्र गठन भएको छ भन्दै त्यस्तो संयन्त्रमा माथि अर्को संयन्त्र छ ? अहिलेको सरकार दुई तिहाई नजिकीको बहुमतको सरकार हो । यो सरकार जनादेश प्राप्त हो भन्दै प्रधानमन्त्रीले भने एकाध दम्पत्तू

राप्रपाको माग संसद

काठमाडौं । काग्रेसले बोलाएको साना पार्टीको बैठकमा सामेल भएपछि राप्रपाको माग गरेका छ, तत्काल संसदको बैठक डाकियोस् ।

अध्यादेशबाट नेपाली काग्रेस पनि आतिएको छ । अब केपी ओली नेतृत्वको सरकार अधिनायकवादमात्र होइन, चरम निरंकूशतातिर पनि अग्रसर भयो ।

ओली बिरामी हुँदा, किड्नीको अपरेशन

»» बाँकी ८ पेजमा

अभियक्ति बेगलै कुरा हुन् ।

केही व्यक्तिमा कुण्ठा, अन्योल र दिशा हिनालाई सदाबहार कराउने प्रवृत्ति देखिन्छ भन्दै त्यो हुटियाउँ प्रवृत्ति रहेको बताउँदै ती कुरा करिं सादर्भिक छन् भने प्रश्न समेत गरेका छन् । सो अवसरमा प्रधानमन्त्री ओलीले भने संयन्त्रको कुण्ठालाई आफुले गर्न पाइन भने कुण्ठा पोखिएको रूपमा व्याच्छा समेत गरेका छन् । से संयन्त्रमा नागरिक समाजपनि राख्नुपर्न भनिएको छ भन्दै कुन नागरिक राख्ने त्यो कसरी छुट्याउने यदि त्यसो हो भने सबै नागरिकलाई स्वत सदस्य हुने एक संयन्त्र बनाउँदै त्यसको अध्यक्षता प्रधानमन्त्रीले गर्दछ भन्दै अन्यथा मैले नेतृत्व गर्न लोकप्रिय हुन वाइन वा काम गरेको देखाउन पाइन भने अनाधिकृत र कुण्ठा मानसिकता मात्र हो यस्ता कुराको अर्थ छैन । अराजकतालाई लोकतन्त्र तान्ने प्रवृत्ति ठीक नभएको बताउँदै त्यसले

»» बाँकी ८ पेजमा

PRABHU
ASHIRBAD SAVING

Prabhu आशिर्बाद Saving
अग्रजको आशिर्बाद सम्भालेर राख्नुस

रु
०/-
न्युनतम
मौजदात

५.५%
द्याजदार

निःशुल्क
डेविट कार्ड

prabhu BANK

Prabhu Building, Babarmahal | Phone: +977-1-4788500
Fax: +977-1-4780588 Email: info@prabhubank.com | Toll Free No.: 16600107777

US Backed Indian Intervention on the Tamil Issue

M Chaudary

The major countries intervene in the internal affairs of the small countries under the guise of various pretexts. In this regard, Hans J. Morgenthau opines: "The true nature of the policy is concealed by ideological justifications and rationalization. Therefore, the ideology provides a mask behind which the ulterior motives are concealed...there is a close relationship between interest and ideology...the annexation of the backward states by Great Britain and France as their colonies was described as educating, civilizing and humanitarian mission, a sort of white man's burden, while the real objective was economic exploitation of the former. Annexation was an act of imperialism. But to disguise it humanitarian ideology was advanced...one of the significant aspects of ideology is that it can be described as a cloak for real foreign policy objective." Palmer and Perkins write: "Power became the instrument of ambitious nationalism and state's leaders...futile source of international conflict...obscure the real facts of a situation or the real motives of ambitious leaders."

In fact, unlike the past when the most developed countries had direct control on the less developed countries, neo-imperialism is the most dangerous form of colonialism, prevalent in the present world. In theory a less developed or developing country is free, but in practice, its government and economy are controlled by a developed country indirectly. After the 9/11 tragedy, by using the ideologies of colonialism and neo-imperialism (Indirect control), under the cover of democracy, the aim of democratising Afghanistan

and the Middle East was propagated by the United States. But, the real motive behind was to get control over the gas and oil of Central Asia and other Middle Eastern countries.

In these terms, India has continued interventionist and hegemonic policies vis-à-vis her neighbouring countries through its military and intelligence agency RAW. With the backing of the US, New Delhi has been, especially interfering in Sri Lanka's internal affairs, as differences exist between them on the issue of Tamils. In the recent past, Sri Lankan Foreign Minister Dinesh Gunawardena summoned US envoy Alaina Teplitz to convey strong objections on the travel restrictions of Sri Lankan Army Commander & Acting Chief of Defence Staff for war crimes by the US State Department, actually happened the day after the UN Security Council held a debate in New York where, among other issues, the reconciliation process in Sri Lanka was especially in focus.

Russia expressed disquiet over interference in the internal affairs of any weakened state, stressing that "The United Nations should not dictate...but should instead encourage and complement national initiatives." China took a similar stand, stating that transitional justice should be taken forward in the arena of peace-building, respecting the sovereignty and territorial integrity of states and refraining from intervening with a state's internal affairs. Notably, India regretted that involving external actors in the internal or quasi-internal conflicts of states has become more frequent.

In this respect, New Delhi's envoy stated that involving levels of coercion, and too often, the international community adopts

a technocratic, one-size-fits-all approach that can be damaging and elaborated that there is also a perception that transitional justice mechanisms have been providing a form of ideological obfuscation that is intended to divert attention away from those who benefited, and sometimes still benefit, from and in the system. Hinting towards the Tamil issue vaguely, India forewarned that reconciliation is an arduous process, and transitional justice mechanisms must contribute effectively to the will of local actors

exuded confidence that Colombo is confident that the "American plan to bully the Rajapaksa government won't fly." She stressed that it is the sovereign prerogative of the Sri Lankan "to pursue truth, justice, reparation and guarantee of non-recurrence."

In the meantime, Washington has given up hope following the stormy visit by Alice Wells, US acting asst secretary and Lisa Curtis to Colombo in January, this year, where they emphasised the Sri Lankan leaders to fall in

to shape their own destiny.

While, Sri Lanka did not figure for specific reference and criticism in the Security Council debate, however, for America, it created sufficient enough synergy for the act that followed the next day, i-e "public designation" of Gen. Silva. In fact, the Sri Lankan Tamil file has been transferred from Geneva to Washington. Meanwhile, the statement by the Sri Lankan ambassador to the UN, Mrs. Kshenuka Senewiratne

line with the Indo-Pacific strategy against China by signing the pending status of forces agreement, allowing American troops to use Sri Lanka as a hub for operations in the Indian Ocean. And the support from China and Russia helps Colombo to push back at American bullying and coercive diplomacy, while America is weaponising sanctions in the South Asian region to beef up the Indo-Pacific strategy. Today, Liberation Tigers of Tamil Elam (LTTE) is almost banned

globally. But, it is not banned in India. Tamils who make almost 12% of the Sri Lankan population are mostly concentrated in north, collocated in proximity of Indian state of Tamil Nadu.

It is noteworthy that since 1983, over 20,000 Sri Lankan Tamil insurgents had been imparted armed training—tactics of guerrilla warfare by the Indian military. Despite the capture of some Indian ships, and despite the complaints of Colombo, the illegitimate practice continued by the Indian forces.

Colombo has crushed the Tamil rebels successfully. But, Tamil Nadu still remains LTTE's main source of weapon supplies. Using some other tactics also, Indians have established their political clout over Sri Lanka by controlling the Tamil politicians and steer their democratic right of vote in order to ensure her own political suitability within Sri Lanka. Hence, Tamils have always been persuaded by New Delhi not to vote for Rajapaksa's Family-now Gotabaya Rajapaksa is president of the country. This is a clear violation of basic diplomatic norms and stark interference into very internal matter of a sovereign state.

Reports suggest that leadership of the Sri Lanka's Tamil National Alliance (TNA) worked as American agents in the regime change project to overthrow the then "pro-China" president Mahinda Rajapaksa in 2015. India also did its bit too to forge such an alliance, although Americans have a rich history of finessing templates such as sub-nationalism, jihadism, etc. as geopolitical tools. Nonetheless, the US-backed Indian intervention on the Tamil issue continues in Sri Lanka's internal affairs.

Political Fault Lines, Moving India towards Disintegration

M Kabir

At this critical hour, the world's countries are coping with the Coronavirus pandemic (COVID-19) which has killed more than 126,738 persons and infected 1,999,787 people (Up to April 13, 2020). Unlike Pakistan, it has badly affected India and its people, targeting the country's economy. Hours after the Indian Prime Minister Narendra Modi announced the extension of the coronavirus-enforced lockdown till May 3, 2020, a large number of migrant workers who earn daily wages came out on roads across India demanding transport arrangements to go back to their native places. But, it is regrettable that instead of controlling the coronavirus outbreak, the Modi-led BJP government continues especially anti-Muslim and anti-Pakistan extremist policies, while also targeting other minority groups. In fact, the ideology of Hindutva (Hindu nationalism) is the genesis of Hindu terrorism, having co-relationship with it, India's political fault lines are based upon the discriminatory system of caste and religion. These trends in Indian politics have become the staging ground for all the national movements and wars of liberation. Indian anti-Muslim and anti-Pakistan approach is also part of India's fault lines politics.

Since Narendra Modi, the leader of the ruling party BJP became the Indian Prime Minister in 2014, he

started implementing the ideology of Hindutva. Under his regime, persecution of religious minorities such as Dalits, Sikhs, Christians and particularly Muslims, including even of lower cast-Hindus might be cited as instance. In this regard, the Indian Citizenship Amendment Act 2019 (CAA), passed by the Indian Parliament further exposed the discriminatory policies of the Modi government. The CAA coupled with the National Register of Citizens (NRC) is mainly against Muslim immigrants particularly from Pakistan, Bangladesh and Afghanistan.

Since December 15, 2019, daily mass protests, even by the moderate Hindus have been taking place across every state in India against the CAA and the NRC, which resulted into killing of more than 100 persons and injuring 800-mostly Muslims by the police and fanatic Hindus. Modi-led regime has not withdrawn the CAA/NRC. More than seven months have been passed. But, the Indian extremist government led by the fanatic Prime Minister Modi continued lockdown in the Indian Occupied Kashmir (IOK). While, Indian fanatic rulers are also escalating tensions with Pakistan to divert attention from the drastic situation of the (IOK), and have continued shelling inside Pakistani side of Kashmir by violating the ceasefire agreement in relation to the Line of Control (LoC).

Notably, on August 5, 2019

Indian Premier Modi's government ended the special status of the Jammu and Kashmir by abolishing articles 35A and 370 of the Constitution to turn Muslim majority into a minority in the Indian Held Kashmir. Implementing the August 5 announcement, the Indian central government issued a notorious map on October 31, 2019. In accordance with it, Jammu and Kashmir was bifurcated into two union territories—Jammu and Kashmir and Ladakh. Besides Pakistan, China also rejected the Indian map. In this respect, China objected to the bifurcation of Jammu and Kashmir into two union territories as "unlawful and void", saying that India's decision to "include" some of China's territory into its administrative jurisdiction "challenged" Beijing's sovereignty. The border dispute between New Delhi and China, which remains unsettled, has increased tension between the two countries.

It is mentionable that the former Soviet Union which had subjugated the minorities and ethnic groups in various provinces and regions through its military disintegrated in 1991. New Delhi has been acting upon similar policies in some way or the other. However, India, dominated by politicians from the Hindi heartland—Hindutva has been using brutal force ruthlessly against any move to free Assam, Kashmir, Khalistan, Mizoram, Nagaland, Tamil Nadu and Tripura where wars of liberation

continue in one form or the other. Due to the discrimination against the Sikh community, Sikhs have been fighting for Khalistan as an independent state. In recent years, Maoist intensified their struggle by attacking official installations. In this context, Indian media admitted that Maoists have entered the cities, expanding their activities against the Indian union. On 22-23 April 2018, at least 39 Maoists were killed in an alleged encounter with Indian security forces in district Gadchiroli. Maoist uprising is the second major freedom movement after that of the Occupied Kashmir.

Tamil Nadu is another area where separatist movements are haunting the federation of India. And the seven states of Northeastern India, which are called the 'Seven Sisters' are ethnically and linguistically different from the rest of the country. These states are rocked by a large number of armed and violent rebellions, some seeking separate states, some fighting for autonomy and others demanding complete independence. These states which include Assam, Arunachal Pradesh, Meghalaya, Manipur, Mizoram, Nagaland and Tripura, accuse New Delhi of apathy towards their issues.

Illiteracy, poverty and lack of economic opportunities have fueled the natives' demand for autonomy and independence.

As regards the state of Assam, the BJP-led alliance has been targeting the 4 million Assamese Muslims who are being denied

Indian citizenship under the NRC.

Undoubtedly, these states have witnessed various sorts of India's state terrorism, but, did not stop their struggle. Instead of redressing the grievances of the people by eliminating injustices against them, the Modi-led Indian regime is depending upon ruthless force to crush these extremist and secessionist movements. Therefore, India's unrealistic counterinsurgency strategy has badly failed. It is of particular attention that Indian Minister of External Affairs Jaswant Singh who served the BJP for 30 years was expelled from the party for praising Mohammad Ali Jinnah [Founder of Pakistan] and echoing the pain of the Indian Muslims in his book, "Jinnah: India, Partition, Independence."

Pointing out the BJP's attitude towards the minorities, Singh wrote: "Every Muslim that lives in India is a loyal Indian...look into the eyes of Indian Muslims and see the pain." He warned in his book, if such a policy continued, "India could have the third partition."

We can conclude that Modi's "New India", which is "Meta Nationalism", is transforming the country into a "fascist and extremist India", as Modi is intolerant and inflexible to any kind of opposition. So, Prime Minister Narendra Modi's extremist policies based upon political fault lines are moving India towards disintegration like the former Soviet Union.

लोकतन्त्रमा कमिशन र भ्रष्टाचारको बिगिरी

• राजन कार्कि

rajan2012karki@yahoo.com

धेरै पहिले भैरव अर्थाले मुँडी पुराण लेखेका हुन्। कस्तो सर्वकालीक पुराण लेखेछन् भैरवजीले।

नेपालको पानी कति मीठो नानी भनिन्छ। यति मीठो पानी पिएका नेताहस्त्वको भ्रष्टाचारी चित्रित देखा लाई, नेताहस्त्वको कुन रसायन छ, जसले दूध खाएको सर्पले विष ओकलेभै जनादेश खाएर जनघात ओकल्छन्। यिनको स्वार्थ भुँडी र भ्रष्टाचारमात्र भयो, देश र दुनियाँ कहिले पनि बन्न सकेन्। कसेलाई छोरी प्यारो, कसेलाई छोरा, भाइ र आफन्त, कसेलाई गुट प्यारो, कसेलाई विदेशी प्रभु। जहाँ जनताको स्वार्थ स्वतः छायाँमा पर्न जान्छ। नेपालमा व्यभिचार बढ्दौ, भैरवको मुँडी पुराण बन्यो।

हिजो एउटा राजा थिए, तिनले १२ करोडको वार्षिक भत्ता ७२ करोड पुन्याए भनेर जनआन्दोलनमा ढूँडै भूकम्प त्याइयो। सत्ता सुनको किसीमा राखेर र भत्ता पाउमा लगेर अर्पण गर्न यिनै नेता हुन्। जनताले निरंकूशत फाल भन्ने जनादेश दिएका थिए, नेताहस्त गिलेर निरंकूशताका नाममा राजा फालिदिए र आफै नयाँ सामन्त, बादशाह बन्नपुगे। एउटालाई विस्थापित नगरी अर्को स्थापित हुन नसक्ने अर्थसूत्र राजनीतिमा पनि देखियो। सर्भाभल अफ दी फिटेस्ट, राजा सर्भाभ गर्न सकेन्, गए। भ्रष्टाचारी सर्भाभ गर्न सफल भए, फिट भए। राजा विस्थापित भए, नेताहस्त महाराजा बनेर रथापित भएका छन्। देशबाट न सामन्त हट्यो, न सामन्ती, राजनीति। विकृति विलाउनेका रूख भएर ठडिएका छन्, लोकराजा अन्य राजनीतिको पाइटालाले देखिए रोहिरेछ।

कहाँ छैन सेटिङ, व्यभिचार, लेनदेन, कमिशन, भ्रष्टाचार? बच्चाले खाने दुध होस अथवा बुदाले खाने औषधि, युवायुवतीलाई विदेश लखेदने तरिकामा होस अथवा मजदुरको हकहितको संरक्षणमा। राजस्थानितिवेदिय नूनतेलसम्म, हवाइजाहजदेखि टेलिफोनसम्म जतातै भ्रष्टाचारको बाढी छ। सेवाग्राहीलाई दिनुपर्न सेवा बिटुलो छ, शान्ति सुरक्षा शंकासंपद छ। विदेशबाट सार्प सुट आउँछन् र मान्छे मार्छन, हाम्रा सुरक्षा निकाय उनीहस्ते लाए अहाएजस्तो काम गर्न्छन्। यो देशको सत्त्व समितिक हक्की छ? कुराले लोकतन्त्र बलियो हुन्। लोकतन्त्र ठग, अैतिक, चित्रितीहानहस्तको मैजा बच्चो। लोकतान्त्रिक विधि र व्यवहार रहेन यो लोकतन्त्रम। लोकतन्त्र विखण्डन र विभाजनको विषयक बच्चो, जसले छहारी होइन, छदमभेषीहस्ताई हुर्काइहेको छ। राजाय आतंक फैलाइहेको छ।

हिजो हुक्के, बैठके शक्तिशाली देखिए, आज भोले, चम्चैहस्त बलिया बनेका छन्। जनतालाई निर्यो बनाएर देश लुटिने निरन्तरता रोकिएको छैन। लोकलज्जासमेत लज्जित हुनेगरी भ्रष्टाचारको महामारी प्रकोप बनिरहेको छ। यो प्रकोपलाई रोक्ने, लोकको चाहाना परिपूर्ति गर्ने राजनीतिक भाषण हातीको देखाउने दाँतजस्तो छ। भ्रष्टाचार चापाएर देखाएको नक्कली दाँतलाई लोकतन्त्र कसरी मान्ने? देशको सबैभन्दा शक्तिशाली प्रधानमन्त्रीको सम्पति केही छैन रे, ट्रष्टलाई रे। शक्तिशाली नेताको सम्पति एक कठठा जग्गा र ३ तोला सुन रे, त्यो पनि पार्टीको रे। जनयुद्धका सहयोगी बाबुराम भट्टराई भन्छन्- प्रचण्डसँगजिति कालोधन कोहीसँग छैन। विश्व समाचार आइसकेको हो- दक्षिण एसियामा सबैभन्दा धनी र धनाध्येहस्तको पार्टी हो नेकपा।। तर नवसम्मान्त ओली, प्रचण्डहरू टाउकामा जेल हालेर हिँच्न, सूतमाथि टाइ र टाउकामा टोपी लगाएर

नयाँ मुसलमानले प्याज धेरै खाएजसरी डकार्छन्- हामीसँग सम्पति छैन, हुनेले मुठ्ठी फुकाउनुपर्छ। भनिन्छ, सुख लुकाएर लुडैन, ओली, प्रचण्ड, माधव, वामदेव गुटको अनुहारले नै उनीहस्ताई सुकिलमुकिला देखाइहेको छ। तिनको गरिबीलाई तिनकै क्रान्तिकारी कार्यकर्ताले समेत पत्त्याएनन्। भन्दैछन्- हिजो रगत पियो, आज भ्रष्टाचार पिउँदैछौ, तिमीहस्त गरिब?

शान्ति र प्रगतिका कुरा गर्नेहस्तले त्यसअनुरूपको कार्यान्वयनको चाहना देखाउन सकेन्। विश्वले सधाएको छ, सधाउने इच्छा राखेको छ, त्यो सहयोग र सदभावलाई नेपालीको हितमा प्रयोग गर्न नसक्नु राजनीतिक कमजोरी हो। राजनीतिक क्षेत्रमा योग्यताको कमी छैन, योग्यतालाई स्वार्थलम्पट बनाउनाले राष्ट्र कमजोर बन्दै गएको छ। यी स्वार्थी चित्रित राजनीतिक नेतृत्वलाई बुख्याँचा बनाएको छ। बुख्याँचाले सिर्जना गर्न सक्दैन, बुख्याँचा भयको प्रतीकमात्र हो। बुख्याँचा विकास होइन। बुख्याँचा तर्साउने, भयमात्र हो।

हिजो एउटा राजाको पेट थियो, आज थुप्रै राजा र तिनका तूला परिचार छन्। ७६९ सरकार भनेको सबै राजखान्दान हो। छोटे बडे राजाहस्त हुन्। आज राजा सिंहदरवारमा मात्र छैनन्, ती बाहेक तिनले पालेका राजाहस्त गल्ली-गल्लीमा जन्मेका छन्। बाहुबलीले पनि आफूलाई राजा नै ठान्छ। कोही जबरजस्ती चन्दा उठाउने राजा, कोही नागरिक अपहरण गरेर फिरोटी उठाउने राजा, कोही राज्यको दुकुटी लुड्याउने र भ्रष्टाचार गर्ने राजा। बजारमा माफिया राजा छ। प्रशासनदेखि सुरक्षा निकायसम्म अनाचारका राजा छन्। कूटनीतिज्ञ र राष्ट्रसंघको प्रतिनिधि राजा पनि यीहाँ छन्। कूटनीतिज्ञहस्तले पनि राजाकै भूमिका निभाइहेको छन्। भरतका राजदूत त राजाभन्दा माथिको 'भायसराय' नै बनेर हुकुम चलाइहेको छन्। लोकतन्त्रमा रावणकाभन्दा बढी मुख भएका भ्रष्टाचार-रावणहस्त देखापरेका छन्। यिनै भ्रष्टाचारहस्त आर्थिक विकासको गफ हाँकेर जनताको आँखामा धुलो छिरिहेको छन्।

राजनीति सिपिडिकेट बनेको छ। सिपिडिकेट राजनीति र लोकतन्त्रको फूफूजनले भिजनको ठाउँमा भ्रष्टाचार उत्पादन गरिएको छ। हिजो लालफिताशाही भनिने रथापि सरकार आज कुरुक्षेत्रमात्रको काई बन्न पुगेको छ। अमान्यहस्त सर्वमान्य बनेकाले हिजोको व्यवस्था लाहुरे प्रजातन्त्र बच्चो, आजको व्यवस्था लाहुरे लोकतन्त्र बन्दैछ। विश्वमा कतै लोकतन्त्रको सुखद शासन पड्गू शासन हो भनेर प्रमाणित भयो भने त्यो नेपालबाट

हुनेछ। यस्ता कोरो कालिगडले निर्माण गर्न नयाँ नेपाल कस्तो बन्ना? विहानले दिनेको मौसमको अनुमान गर्छ भनेर मान्ने हो भने लोकतन्त्र लोकलज्जा बनिसक्यो।

हिजो राजाले खायो, सिथायो भनियो। आज हजारौहजार राजाले ब्रह्मलूप नै मच्याएका छन्। हिजो पञ्चेले लुटे, आज हामीले किन खान नपाउने भन्ने खालको मनस्थिति विकास भएको छ। लोकासानका लागि नसुहाउने डरलगदा लक्ष्यहस्त विकसित भझेहेका छन्। कम्पुनिष्ट र कम्पुन्यालिष्ट, काग्रेस र करशान, एमाले र लेमाले भय्यो, नेकपाले कपाकप, मधेस र विखण्डनले देशको भविष्य अनिवित बनाउन थालेको छ। राष्ट्रिय एकता दुक्रा पारेर टोकरी-टोकरीमा विभाजन गर्नु भनेको लोकतन्त्र विपरित काम हो। यस्तो नकामलाई राजनीतिक बर्ग समानता, स्वायत्ता र अधिकारको लेपन लगाइहेको छ। जुन जनस्वीकार्य छैन। अर्थविकासमा घोर उल्लंघन पनि हो।

शान्ति आँच्छ, शान्ति ल्याउँचौ भन्ने राजनीतिक दलहस्त अपराधीका सेल्टर बनेका छन्। हरेक राजनीतिक दलहस्तले अपराधी दस्ता पालेर राखेका छन्। हरेक राजनीतिक नेता अपराधीको संरक्षणमा सुरक्षित छु भन्ने मानसिकता पालेर हिड्डल गर्ने। लोकतन्त्र अपराधी चोखिखने बाइस्थारा बनेपछि लोक राज्य बदनाम हुनु स्वभाविक हो। जन-सन्तुष्टिका उत्पादक दुरुपर्ने राजनीतिक दलहस्त अपराधको कारखाना बनेपछि लोकतान्त्रिक भुँडी र भ्रष्टाचार बढ्दै भन्ने त्यहाँ दुलाले लोकनेतालाई भन्ने त्यहाँ दुलाले नेकपा।

भुँडी राजनीति दीर्घकालीन हुन्न। जसले निहुँ खोज, पहिलोको राजतन्त्रको रितिमा पुर्याइदिन्छु भनेर पहलमानको फूर्ति भाड्छ। यस्तो हुलुका पूर्तिले आफनो कद खरकेको नेकपाले देखिरहेको छैन। भुँडीमात्र हेर्दा नेकपा र काग्रेसको, तिनको अधि पछि लाग्नेहस्तको भुँडी भैरव अर्थालाई भुँडीभन्दा दूलो पित्तले भुँडी देखिरहेको। लोकतन्त्रको विडा उठाउनेले आफन्त होइन, भुँडी हर्ने होइन, तत्कालको स्वादमा जित्रो फडकार्ने पनि होइन। राप्रापा, काग्रेसले त्यहाँ गल्ली गन्यो र लोकप्रियताको शिखरबाट ओहालो यात्रा सुरु गन्यो। चुनाव जितेको भीडलाई शक्तिशाली भए भन्ने नेकपाले सोंचेको छ। नेकपाले विरियो- हिजो पञ्चायतका देखिरहेको छैन। भुँडीमात्र हेर्दा नेकपा र काग्रेसको, तिनको अधि पछि लाग्नेहस्तको भुँडी भैरव अर्थालाई भुँडीभन्दा दूलो पित्तले भुँडी देखिरहेको। लोकतन्त्रको विडा उठाउनेले आफन्त होइन, भुँडी हर्ने होइन, तत्कालको स्वादमा जित्रो फडकार्ने पनि होइन।

लोकतन्त्रको विडा उठाउनेले आफन्त होइन, भुँडी हर्ने होइन, तत्कालको स्वादमा जित्रो फडकार्ने पनि होइन। राप्रापा, काग्रेसले त्यहाँ गल्ली गन्यो र लोकप्रियताको शिखरबाट ओहालो यात्रा सुरु गन्यो। चुनाव जितेको भीडलाई शक्तिशाली भए भन्ने नेकपाले सोंचेको छ। नेकपाले विरियो- हिजो पञ्चायतका देखिरहेको छैन। भुँडीमात्र हेर्दा नेकपा र काग्रेसको, तिनको अधि पछि लाग्नेहस्तको भुँडी भैरव अर्थालाई भुँडीभन्दा दूलो पित्तले भुँडी देखिरहेको। लोकतन्त्रमा दण्डहीनता, विधिको शासन र समानताको पुग्नु सुरु हुनसक्छ। लोकतन्त्रभन्दा उत्तमतन्त्र अरु छैन। जब लोक नै लोकतन्त्रबाट पीडित बन्छन् भने त्यस्तो तन्त्र कसरी लोकतन्त्र भएर रहन सक्छ? आवरणले सुन हुने थिए। सुन पनि गोलको भुँ

पद्धत्यौ हारी बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

मन्यो ज्यूँदै त्यो जस्ले बिरियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मर्रे पनि जस्ले सरिक्यो देशको माटो ।

कायर भरर पटक पटक मर्नुमन्दा
बहादुर भरर रकै पटक मर्न सकौ।

अभियान

साप्ताहिक

सम्पादकीय

जनता अभिभावक विहिनकै अवस्थामा

सर्वोच्च अदालतले काठमाडौं उपत्यकालगायत अन्य सहरहरूबाट आफ्नो थाकथलोमा जान चाहने नागरिकलाई अविलम्ब सुरक्षित रूपमा घर फर्काउन सरकारको नाममा अन्तरिम आदेश दिएको छ । सर्वोच्चले विभिन्न निर्देशान्तमक आदेश जारी गर्दै विभिन्न राजमार्गमा कठिन अवस्थामा हिँडिरहेका नागरिकलाई तत्काल उदार गरी गत्तव्यमा पुऱ्याउन सरकारका नाममा गढ शुक्रबार र विहिबार भिन्नभिन्नै इजलासबाट आदेश जारी गरेको छ । वरिष्ठ अधिवक्ता प्रकाशमणि शर्मा लगायतले दायर गरेको निवेदन माथि सर्वोच्चले त्यस्तो आदेश जारी गरेको हो ।

विश्वभर फैलिएको कोरोना भाइरस (कोभिड १९) ले गर्दा विश्वभरमै आतंक मच्चिएपछि सरकारले गत चैत्र ११ गते देखि मुलुकहरमै लकडाउनको व्यवस्था गरेको छ। मुलुकमा लकडाउन लागू गरिएपछि दैनिक रोजगारी गरी जीवन विताउने मजदुरहरूको जिवन कष्टकर हुँदै गएको र उनीहरू काम गर्ने उद्योग कलकारखानाहरू समेत बन्द भएका हुनाले त्यस्ता मजदुरहरू आ आफ्नौ थाकथलोमा जान चाहिरहेका छन्। उपत्यकालगायत मुलुकका अन्य सहरहरूमा बस्दै आएका मजदुरहरू लकडाउनको समयसीमा बढ्दै गएपछि भ्रोकभोकै बस्न बाध्य भएकाले उनीहरू जसरी भएपनि आ आफ्नौ घरमा जान चाहिरहेका भएपनि सबारी साधान बन्द भएकाले उनीहरू हिँदै घर जान बाध्य भएका छन्। उपत्यकाबाट अहिलेपनि ठुलो संख्यामा मजदुरहरू आ आफ्नौ घर गइरहेका हुनाले उनीहरूको जीवन कष्टकर बन्दै गएको र खाना र बस्नका लागि कुनै व्यवस्था सरकारले गर्न तसको भएपनि बाटोमा उनीहरूमधि अभ्रद व्यवहार समेत हुँदै आएको छ। छोटो समय दिएर मुलुकलाई लकडाउनमा राखिएको हुनाले उपत्यकाबाट आ आफ्नौ घर फर्किन चाहने व्यक्तिहरू समेत जान नपाएका हुनाले अहिले उनीहरू लकडाउनकै समयमया हिँदैरै घर जान बाध्य भएका छन्। मुलुक संघीयतामा गएपछि मुलुकमा संघीय सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहका गरी तीन तहका सरकार रहेका छन्। यी तीनै तहका सरकारबीच रास्तो समन्वय नहुँदै जनता लकडाउनका समयमा कष्टकर जीवन विताउन बाध्य भएका छन्।

काम गरिरहेका ठाउँमा ठेकेदारहरूले वेवास्ता गरेको र स्थानीय तहले वितरण गरेको राहतमा समेत पहुँच नभएपछि भोकै बस्न नसकेर आ आफ्नो घर हिँडेका मजदुर बाटौमा अलपत्र परेका छन् । त्यसैक्रममा गत शुक्रवार बसेको कोरोना भाइरस नियन्त्रण तथा रोकथाम उच्चस्तरीय संयन्त्रको बैठकले हिँडेर पनि यात्रा गर्न नदिने निर्णय गरेको थियो । उक्त बैठकलाई प्रधानमन्त्री कोरी ओलीले निर्देशन दिँदै लकडाउनलाई अझै कडा पार्न निर्देशन दिएका छन् । उच्चस्तरीय समन्वय समितिमा रहेका मन्त्रीहरू र सुरक्षा निकायका प्रमुखहरूलाई एकै ठाउँमा राखेर प्रधानमन्त्रीले लकडाउन अभ्य कडा पार्न निर्देशन दिएका हुन् । सो अवसरमा प्रधानमन्त्रीले लकडाउन भनेको लकडाउन नै हो त्यसैले अत्यावश्यक काम बाहेक कसीलाई पनि बाटोमा निस्किन नदिनु भन्नेमात्र निर्देशन दिएका छन् । एकातिर सर्वोच्च अदालतले अलपत्र परेका सबैलाई घर जाने व्यवस्था मिलाउन आदेश दिएको छ भने अर्कोत्तम प्रधानमन्त्रीले लकडाउनलाई अभ्य कडा पार्न आदेश दिएका हुनाले अहिले बाटोमा अलपत्र परेका व्यक्तिहरूप्रति सरकार जिम्मेवार नभएको जस्तो देखिएको छ । प्रधानमन्त्रीले निर्देशन दिँदै भनेका छन् जो जहाँ पुगेका छन् त्यही उनीहरूलाई खानाको व्यवस्था मिलाइदिनु भन्नै त्यही बस्न लगाउने व्यवस्था गर्न भनेका हुनाले मजदुर र उनीहरूसँगै रहेका बालबच्चाका कन्तविजोग हुन सक्ने सम्भावना बढेको छ ।

लकडाउन कायम रहेको र कहिले लकडाउन हट्टै भन्ने कुनै ग्यारेन्टी नभएकोले गर्दा उपत्यकामा रहेका मजदुरसहित अन्य व्यक्तिहरू समेत आफ्नै थाकथलो घर घरमा जान चाहिरहेका छन् । उपत्यकाबाट आफ्नो घर फर्किन चाहने व्यक्तिहरूलाई उनीहरूको घरसम्म पुन्याईदिने दायित्व सरकारको हो । सजिलो अवस्थामा आ आफ्नो घरमा जान जनताले सरकारलाई गुहार मागेको थिएनन्, छैनन् । तर अप्यायो अवस्था पर्दा उनीहरूले सरकारसँग गुहार माननु उचित हो । लकडाउनले गर्दा स्कुल कलेजहरू बढ्द भएका छन् । उद्योगाधनहरू बन्द रहेका छन् । स्कुल कलेजहरूसँग धेरै गाडीहरू रहेका हुनाले र नेपाल प्रहरी नेपाली सेना, सशस्त्र प्रहरीहरूसँग समेत ढुला ढुला गाडी रहेका हुनाले त्यस्ता गाडीहरू प्रयोग गरेर सरकारले सुरक्षित रूपमा उपत्यका बाहिर जान चाहने व्यक्तिहरूलाई उनीहरूको गन्तव्यमा पुन्याई राहत दिन सक्ने हो भने हिँडेर जानुपर्न अवस्था समेत आउने थिएन । आफूलाई जनताको सरकार भन्ने ओली सरकारले पछिल्लो समयमा जनताको अभिभावक भएको भूमिका सम्म निभाउन नसकेको हुनाले त्यसको चौतर्फी विरोध भएको छ । सरकार भनेको जनताको अभिभावक हो । आफ् ना जनतालाई अप्यायारो पर्दा जनतालाई सहयोग गर्नु सरकारको कर्तव्य र दायित्व भएपनि ओली सरकारले अहिले त्यो दायित्व निभाउन सकेको देखिएको छैन । अदालतले जनतालाई राहत देऊ घर जान देऊ भनेर भन्नुपर्न अवस्था सरकारले नै सिर्जना गरेका हुनाले यस्तो सरकारलाई कसरी लोकतान्त्रिक सरकार भन्न सकिन्छ ?

हृताल यस्ता सरकारलाई कलरालाकातान्वक सरकार भन्न सकिन्छ ?
 ओली सरकारका मन्त्रीहरू समेत कोहीलाई छोडेर अहिले उनीहरू नै
 लकडाउनमा बसेका छन् । मुलुकको शान्ति सुरक्षाको जिम्मेवारी बोकेका गृहमन्त्री
 गुमनाम रहेका छन्, मजदुरका नेता भनाउँदाहरू समेत गुमनाम रहेका छन् ।
 चुनावका बेला गाडी रिजर्भ गरेर भोट माग्न जाने नेताहरू मुसो दुलोभित्र पसेजस्तो
 गरि दुलोभित्र पसेका छन् । यी सबै कारणहरूले गर्दा प्रष्ट हुन्छ जनता अहिले
 अभिभावविहित भएको हासिली ठानेका छौं ।

प्रधानमन्त्री ओलीको हातमा नांगो खुकुरी : हुटिट्याउँ प्रवृत्तिको आरोप

• देवेन्द्र चुडाल

devendrachudal@gmail.com

पाउने भएपछि नेकपा सहितका अन्य पार्टीहरूसमेत विभाजित हुन सक्ने अवस्था देखिन्छ । तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्र बीच एकता हुँदा नेकपाको केन्द्रीय समितिमा तत्कालिन नेकपाको बहुमत रहेपनि एमालेका वरिष्ठ नेता माधव नेपाल र भलनाथ खनाल समूहका नेताहरूलाई समेत केन्द्रीय समितिमा राख्नु परेको कारण अहिले केपी ओली केन्द्रीय समितिमा अल्पमतमा परेका छन् । दुई पार्टीबीच एकता भएर गठन भएको स्थायी समितिमा समेत अध्यक्ष दाहाल भलनाथ खनाल र माधव नेपाल मिल्द्या ओली अल्पमतमा पर्ने निश्चित भएको छ भने नेकपाले गठन गरेको सचिवालयमा समेत ओली अल्पमतमा परेका हुनाले त्यसको फाइदा उठाउन दाहाल नेपाल र खनाल सक्रिय भएपछि प्रधानमन्त्री ओली राजनीतिक दल सम्बन्धी ऐनमा संशोधन गराउन बाध्य भएका थिए । प्रधानमन्त्री ओली केन्द्रीय समिति, स्थायी समितिमा अल्पमतमा परेपनि संसदीय दलमा बहुमतमा रहेका हुनाले त्यही कारण केन्द्रीय समितिवा संसदीय दल मध्येमा एउटामा ४० प्रतिशत पुऱ्याएर पार्टी विभाजन गर्न सकिने व्यवस्था ऐनमा गरिएको प्रष्ट हुन्छ ।

मन्त्रिपरिषद्को बैठकले राजनीतिक दल र सम्बैधानिक परिषद्को ऐन अध्यादेश मार्फत संशोधन गर्न निर्णय गरी राष्ट्रपतिकहाँ प्रस्ताव पठाएपछि त्यस विषयमा छलफल गर्न नेकपाको सचिवालय बैठक बोलाइएको थियो । उक्त बैठक बोलाउन प्रधानमन्त्री इच्छुक नभएका भएपनि अर्का अध्यक्षले प्रधानमन्त्रीले सचिवालय बैठक नबोलाएका खण्डमा आफूले पार्टी केन्द्रीय कार्यालयमै बैठक बोलाउने अभिव्यक्ति दिएपछि प्रधानमन्त्री ओलीले बैठक बोलाएका थिए । बैठक चलिरहेकै बेला राष्ट्रपतिले उक्त दुवै विधेयक स्वीकृत गरी प्रधानमन्त्रीलाई त्यस विषयमा जानकारी गराएपछि बैठकमा छलफल गर्नुपर्ने औचित्य नै समाप्त भएको थियो । बैठकमा प्रधानमन्त्रीले राजनीतिक दलसम्बन्धी विधेयक अन्य पार्टीहरूको लागि ल्याएको र नेकपालाई त्यो लागु हुन नसक्ने अभिव्यक्ति दिँदा समेत सचिवालयका सदस्यहरू केही बोलेका थिएनन् । कानुन बनिसकेपछि सत्ताधारी दललाई त्यो लागु हुँदैन भने प्रधानमन्त्रीको त्यो अभिव्यक्तिले के संकेत गर्दछ ? अध्यादेश ल्याएपछि त्यसको विरोधमा नेपाली कांग्रेसले एक विज्ञितिमार्फत त्यसलाई अस्वीकार गर्ने उद्घोष गरिसकेको छ । तर कांग्रेसका त्यस्तो अभिव्यक्ति केबल देखावटीमात्र रहेको छ । राजनीतिक दल विभाजन सम्बन्धी ऐन सँगै सम्बैधानिक परिषद्मा प्रधानमन्त्री अध्यक्ष रहने छन् भने सदस्यहरूमा प्रधानन्यायाधिश, प्रतिनिधिसभाका सभामा राष्ट्रिय सभाका अध्यक्ष प्रमुख विपक्षी दलका नेता र प्रतिनिधिसभाका उपसभामुख सदस्य रहने सम्बैधानिक व्यवस्था रहेको छ । अहिले संशोधन गरिएको ऐनमा अब प्रधानमन्त्री

सहित दुई सदस्यमात्र उपस्थित भएपनि
सम्वैधानिक परिषदले निर्णय गर्न सक्ने
व्यवस्था गरिएकोले अब सम्वैधानिक परिषद्
पनि प्रधानमन्त्रीको गोजीमा पुगेको छ ।
६ सदस्यीय परिषदमा प्रधानमन्त्री अध्यक्ष
रहने व्यवस्था भएकाले अब प्रधानन्यायाधिश
राष्ट्रिय सभाका अध्यक्ष, प्रतिनिधिसभाका
सभामुख वा उपसभामुख मध्येका एकको
उपस्थिति रहेपनि निर्णय हुन सक्ने भएकाले
प्रमुख विपक्षी दलका नेताको आवश्यकता
नपर्ने निश्चित भएको छ । यसको अर्थ
हो प्रमुख विपक्षी दलका नेताको उपस्थिति
बेगरै सम्वैधानिक परिषदले महत्वपूर्ण निर्णय
गर्नसक्ने भएकाले सम्वैधानिक परिषदसमेत
सरकारकै छायाँमा पर्ने र उसले आ आफ्ना
मान्छेलाई सम्वैधानिक निकायहरूमा नियुक्ति
गर्न सक्ने बाटो खोलेको छ ।

पछिल्लो समयमा केपी ओली सरकार आलोचनाको पात्र बन्दै जाँदा पार्टीका कार्यकारी अध्यक्ष लकडाउनको नाममा गुपचुप बसेको भनिएपनि उनीभित्र भित्रे प्रधानमन्त्रीका विरुद्धमा मोर्चाबन्दी कस्दै थिए । तत्कालिन एमालेका केही वरिष्ठ नेताहरूलाई साथमा लिएर उनी केहीलाई प्रधानमन्त्रीको लालिप प देखाउँदै थिए । आफू निकट नेताहरूलाई दाहाल्ले त्यसको सुइकोसम्म दिएका हुनाले त्यही सुइकोको आधारमा प्रधानमन्त्री ओली आफनो सत्ता बचाई राख्ने निर्णयमा पुगेर राजनीतिक दल सम्बन्धी ऐन संशोधन र सचेतानिक परिषद ऐन संशोधन गर्ने निर्णयमा पुगेका थिए । त्यसैका लागि प्रधानमन्त्री ओलीले केही कानुनविज्ञहरूसँग छलफल समेत गरेका थिए । प्रधानमन्त्री ओलीले केही महिना पहिला दुई पार्टी अध्यक्ष बीचको भएको सहमति अनुसार पार्टीको कार्यकारी अध्यक्ष दाहाल हुने र आफूले पाँचवर्षसम्म सरकारको नेतृत्व गर्ने सहमति गरेका भएपनि पछिल्लो समयमा अध्यक्ष दाहालबाटै त्यसको उल्लंघन भएको भन्दै अप्रत्यक्ष रूपमा कुण्ठा र हुटिट् याउँ प्रवृत्तिले गर्दा पार्टीलाई मात्र नभएर व्यक्तिलाई समेत नोक्सानी पर्ने अभिव्यक्ति प्रधानमन्त्रीले सरकारी सञ्चार माध्यमका प्रतिनिधिहरूसँगको भेटमा बताएका थिए ।

राजनीतिक दलसम्बन्धी ऐन संशोधनपछि प्रधानमन्त्रीसँग नाड्यो खुकुरी रहेको छ त्यो खुकुरी त्यिबेला प्रयोग हुन्छ जुन बेला प्रधानमन्त्री ओलीलाई पदच्यूत गर्ने प्रयास हुन्छ । एउटै, म्यानमा दुईवटा तरबार अटाउन सक्ने अवस्था नरहेकोले ढिलो छिटो नेकपाको विभाजित हुने प्रवल सम्भावना रहेको र त्यसबेला तत्कालिन नेकपा एमालेमा रहेका केही व्यक्तिहरू पुष्टकमल पक्षमा जाने र माओवादीका रहेका केही नेताहरू ओली पक्षमा जाने निश्चित जस्तै भएको छ । पुष्टकमल दाहालको स्वभाव र सत्ताप्रतिको मोहले गर्दा नै राजनीतिक दलसम्बन्धी ऐनमा संशोधन भएको प्रष्ट हुँदै गएको छ । अहिले प्रधानमन्त्रीसँग दुईवटा विकल्प बाँकी रहेका छन् एउटा आफूलाई पदच्यूत गर्ने छनक पाउने वित्तिकै, ४० प्रतिशतभन्दा बढी लिएर नयाँ राजनीतिक दल गठन गर्ने र अर्को भनेको मध्यावधि निर्वाचनको घोषणा गर्ने । मुलुक कोरोना भाइरसको कारण अहिले संकटमा परेको हुनाले ६ महिनाको समयसीमा राखेर मध्यावधि निर्वाचनको घोषणा गरेको खण्डमा सहज रूपमा निर्वाचन हुन सक्ने आंकलन समेत गर्न थालिएको हुनाले भण्डै दुई तिहाईको मत नेकपालाई निल्नु न ओकल्नु भएको छ । मध्यावधि निर्वाचन रोक्ने भए पुष्टकमल दाहाल पक्ष वा नेपाली कांग्रेस वा ओली पक्ष वा नेपाली कांग्रेससहित राजपा, समाजवादी पार्टी मिलेर संयुक्त सरकार गठन गर्ने मार्ग भने अझै बाँकी रहन सकछ । मुलुक संकटमा परेको छ । जनता पिडित भएका छन् तर राजनीतिक दलहरू भने सत्ताको लागि मरिमेट्ने प्रयासमा लागेको हुनाले जनताको लागि राजनीतिक दल होइनन् सत्ताको लागि मात्र हुन् भन्ने प्रष्ट हुँदै गएकाले जनतामा राजनीतिक दलपति वित्तिया फैलिएर्दै गएको छ ।

पुँजीवादको अन्त्य समाजवाद होइन

• नन्दबहादुर बिष्ट

चन। नवउदारवादीहरूको चेपटामा विश्वका अति विकाशिल राष्ट्रहरू परिहरेका छन। आज प्रत्यक्ष र अप्रत्यक्ष रूपमा संसार भर नवउदारवादहरूले आफ्नो जाल फिँजाइरहेका छन्।

आज अमेरिका दलाल पुँजीवादी र समाजवादीहरूको उद्गम स्थल तथा प्राधान कार्यालय हो। यतिमात्र होइन संसारकै गोला बारुदको मुख्यालय पनि हो। खास गरि अमेरिकी सामाजिकवाद तथा अमेरिकी पुँजीवाद विकासशील तथा कम्जोर मुलुकहरू माथिको हस्तक्षेप र त्यहाँ भएका प्राकृतिक स्रोतसाधनहरूको लुटमा नै केन्द्रिकृत रहेको छ। उस गंभीर भएको सेन्य तथा सैन्य हातहतियारबाट कम्जोर मुलुकहरूलाई सधै डर र त्रास देखाउँदै विकासशील देशको प्राकृतिक स्रोत र साधनहरू लुटिरहने अमेरिकी पुँजीवाद तथा सामाजिकवादको रणनीति हो। तर आज यही कोरोना भाइरसका कारण अमेरिकी पुँजीवाद नराप्तो संग थला पर्न संकेत देखा परिहरेको छ।

जब १९८९ मा फ्रासेली राज्यक्रिति शुरू भयो, तब सम्भान्न वर्ग तथा तुरुङवा उदारवादीहरूको कम्जोरीलाई पछाउँदै अमेरिकी नवउदारवाद सञ्चागत भयो। जुन तुरुङवाहरूको नजरमा नवउदारवाद प्रगतिशील देखिएता पनि यसको मुख्य लक्ष्य भनेकै अमेरिकी पुँजीवाद तथा पुँजीपतिहरूको पक्ष पोषण गर्नु नै रहेको थिए। आज विश्वको को ९० प्रतिशत सम्पति मुद्रीभरका केहि पुँजीपतिहरू संग सञ्चय भएको हुँदा आज एउटै भाइरसले विश्वको अर्थव्यवस्था ठूलो हलचल पैदा गरेको छ। यसरी सम्पूर्ण विश्वको अर्थतन्त्रको ९० प्रतिशत केही मनिसहरूको कब्जामा भइरहेदा यस्तो विषम परिस्थितिमा श्रमजिवी, सर्वहारा तथा निम्न आयश्रोत भएका जनताको सेवा तथा उनिहरूको उदार गर्न नाममा आफ्ना प्रतिनिधि पत्रका माध्यमबाट सत्ता तथा सरकारमा वसेकाहरूलाई प्रयोग गरि भ्रष्टाचारतथा देश लुटन्मा समेत तलिन रहेका हुन्छन्। खास गरी यस्तो संकटकालिन अवस्थामा भ्रष्टाचार गर्नेहरू पुँजीपतीहरूको लगानीमा सत्तामा पुग्दछन् र पुँजीवादी दलालहरूका प्रतिनिधि पात्रका रूपमा उनिहरूकै इच्छा अनुरूप सत्ता र सरकार संचालन गर्दछन्।

यतिमात्र विशेषत: पुँजीवादी विश्व शक्तिराष्ट्रहरू कोरोना भाइरसकोभिड-१९ बिचमा निकै ठूलो टकराव पैदा भइरहेको छ। ३१ डिसेम्बर २०१९ मा चिनको तुहानमा क्षेत्रमा देखा परेको कोरोना भाइरस कोभिड-१९ ले सुरुवातमा खासै असर नगरे पनि आजको अवस्था सम्म आइपुग्दा अमेरिकी सामाजिकवाद तथा पुँजीवादीहरूको मुख्यालय अमेरिकालाई समेतलाईकोरोना भाइरसले ठूलै चुनौति दिइरहेको छ। शुरुका दिनहरूमा महामारीले चीनलाई आक्रमण गरिरहेदा पश्चिमा मुलुकहरू हर्ष उल्लास मनाउदै विश्व सर्वहारा वर्गका नेता माओ त्सेतुडुको मुख्यमा मास्क लगाएको तस्विर विभिन्न अखबार र रंगमञ्चहरूमा छपाउनमै व्यस्त रहेका थिए। भिडभाड र कोलालहलको वेप्रवाह गर्दै विभिन्न होटेल र रेस्टुराहरूमा मोजमस्ति गरिरहेका थिए। यद्यपि अमेरिकी राष्ट्रपतिले समेत कोरोना भाइरसाई चाइनिज भाइरस भन्दै सार्वजनिक अभियान्ति नै दिए। आज अमेरिका त्यही माहामारी कोरोना भाइरस कोभिड-१९ को शिकार बनिरहेको छ। लाखौं अमेरिकी नागरिकहरू महामारीको चेपटामा परि अस्पतालका शैयामा मृत्युसँग लडिरहेका छन् भने हजारौं अमेरिकी नागरिकहरूले ज्यान गुमाइसकेका छन्।

तसर्थ मानव समाजमा भएका विभिन्न खालका घटना परिघटनाहरू संग नवउदारवादीहरू निकै चनाखो भैरहेका छन्। उनिहरू आज पनि समाजवादका नाममा विभिन्न खालका स्वरूपहरू लिएर संसारभर आफ्नो वर्चश्व वचाइरहेको

समाज मध्यम पुँजी भएको समाज र उच्च तथा सम्पन्न पुँजी भएको समाज। मानव समाजको आशयकता संग जोडिएको उत्पादन प्रणाली पुँजीको आधारमा लगानी हुन्छ। जसको एकमात्र उद्देश्य रहन्छ पुँजी संग थप पुँजीको आर्जन गर्नु। आजको पुँजीवाद आफ्नो भौतिक आवश्यकता परिपूर्ति गर्नका लागि लगानी भएको हुँदैन केवल पुँजीको निर्माणका लागि मात्र केन्द्रिकृत रहन्छ। यसका लागि श्रमजिवी सर्वहारा वर्ग होस या पुँजीपति वर्ग होस आ-आफै ढगबाट पुँजीको निर्माण गरेका हुन्छन्। श्रमजिवी वर्गले आफ्नो श्रम वेचेर आयआर्जन तथा पुँजीको निर्माण गर्दछ भने पुँजीपति वर्गले आफ्ना कल कारखाना तथा उद्योग धन्दाहरूबाट परिवर्तन भई नयाँ पुँजीवादी समाजवाद को निर्माण हुनेछ।

विश्वमा देखिरहेको महामरीले पुँजीवादको अन्त्य हुन्छ र समाजवादका ढोकाहरू खुल्छन तथा विश्व मानव समाज समाजवादको तिर उन्मुख हुँदैछ भन्ने आशा गर्नु नितान्त गलत हो। बरू पुँजीवादी समाजवादको शुरुवात हुन सक्दछ। जसमा हरेक निम्न आयश्रोत भएका श्रमजिवी, सर्वहारा वर्गका नागरिकहरूका आवश्यकता पुरा गर्नका लागि पुँजी निर्माण भई आयआर्जनमा लगानी हुन्छ। जसले गर्दा श्रमजिवी सर्वहारा वर्गका नागरिकहरूले एक छाक खान र एकसारो लाउनकै लागि तडपिरहनु पर्न अवस्था रहने छैन। हरेक समाजमा रहेका श्रमजिवी, सर्वहारा वर्गका नागरिकहरूको जीवनस्तरमा परिवर्तन भई नयाँ पुँजीवादी समाजवाद को निर्माण हुनेछ।

● ● ●
 कातिर दैनिक ज्याला मजदुरी गर्ने श्रमिकहरू एकछाक टार्नका लागि भौतारीरहेका छन् भने अर्को तिर यस्तो संकटकालिन समयको फाइदा उठाउँदै पुँजीपति वर्गले श्रमिक तथा निम्न आयश्रोत भएका जनताको सेवा तथा उनिहरूको उद्धार गर्ने नाममा आफ्ना प्रतिनिधि पत्रका माध्यमबाट सत्ता तथा सरकारमा लुटन्मा समेत तलिन रहेका हुन्छन्।
 ● ● ●

गर्दछन्। फरक यतिमात्र रहन्छ श्रमजिवी तथा सर्वहारा वर्गको आयआर्जन तथा पुँजीको निर्माण सिमित रहन्छ भने पुँजीपति वर्गहरूको आयआर्जन तथा पुँजीको निर्माण असिमित रहन्छ। त्यसैले आजको मानव समाज यति सम्म लाचार बनेको छ दया, धर्म, संस्कार, रितिरिवाज, विचार, आदर्श, लोकतन्त्र, गणतन्त्र आदि सबै पुँजी निर्माण तथा पुँजी आय आर्जनका आगाडी निरिह बढ्दछन्। यी सबै यिजहरू सहायक बन्दछन भने पुँजी निर्माण प्रधान बनेको हुन्छ। पुँजीवाद एउटा उत्पादन प्रणाली हो भने अर्को तर्फ सिड्गो मानन समाजको सामाजिक संरचना पनि हो। पुँजीवाद मुख्यत राज्यको तीनवटा क्षेत्र अर्थिक, राजनीतिक र समाजिक तथा सांस्कृतिक क्षेत्रसंग सम्बन्धित रहन्छ। त्यसैले

आजको चीन त्यहि पुँजीवादी समाजवाद तर्फ उन्मुख रहेको छ। जसरी पहिलो विश्वयुद्ध पश्चात लेलिनको कुट्टीतिक चालका कारण रूपमा समाजवादको पहिलो भण्डा फहरायो र लेलिनले रूपमा विकास र समाजवादको स्थापना गर्न सफल भए। ठिक त्यसरी नै विश्व जगतमा कोरोना भाइरस कोभिड-१९ जससो महामारी रोग संग लडिरहेको वर्षतमा चीनले भने कोरोना भाइरस संग लड्नका लागि पूर्ण रूपमा सफल नभएता पनि आशिक रूपमा सफल भयो र विश्वमा कोरोना महामारी संग लड्नका लागि सहयोग गर्ने प्रतिवद्धता समेत व्यक्त गरेको छ। यसको उद्देश्य एउटै हो विश्वमा अव चीन एउटा पुँजीवादी समाजवाद तर्फ उन्मुख रहनेछ। ताकि पुँजीवादको अन्त्य र समाजवादको शुरुवात भने होइन

उद्देश्यका साथ अगाडी बढेको छ। किनकि चीनले खुल्ला बजार अर्थतन्त्र र निजी पुँजीलाई प्रवद्धन गर्दै आइरहेको छ। विश्वमित्रे अमेरिका चीन संग निकै डराइरहेको छ। विश्व ब्राह्मण्ड नै कोरोना भाइरस कोभिड-१९ ले आक्रान्त बनाइरहेका बेला अमेरिका टसमस भएको छैन। लाखौं अमेरिकी नागरिकहरू कोरोना भाइरस कोभिड-१९ बाट ग्रसित छन् हजारौले ज्यान गुमाइसकेका छन। आज सम्म पनि अमेरिकाका कुनै पनि शहर तथा राज्यहरू लकडाउन गरिएका छैन। यसको एउटै कारण हो अमेरिकी अर्थव्यवस्था आउनसक्ने गिरावट रघीनले अमेरिकालाई पछाडी पान सक्ने डरको कारण हो। अवका कोहि दिनमा अमेरिकाले कोरोना भाइरसलाई काबुमा ल्याउन सक्ने अवस्था भएन भने विश्वको संवैभन्दा ठूलो डरलाई भयवहको स्थितिको समाना गर्नु पर्नेछ। जसको कारणबाट अमेरिकी अर्थव्यवस्था धारासाथी बनेछ र लाखौं नागरिकहरू समेतले ज्यान गुमाउनु पर्न खतराका संकेतहरू देखिरहेका छन् भने उता कोरोना भाइरस कोभिड-१९ संग आशिक रूपमा सफलता प्राप्त गरेको अबालाई राज्यहरूको रूपमा स्थापना हुनेछ।

तसर्थ मानव समाजमा भएका यस्ता महामारी तथा संकटहरूको समाधान विशेष गरी अर्थव्यवस्थामा सन्तुलन कायम गर्नसक्ने समाजवादी अर्थव्यवस्थामा मात्र सम्भव रहन्छ। विश्वका कुनै पनि मुलुकमा रहेका समाजको अवस्थाहरूलाई गहन दंगबाट अध्ययन गर्दा पुँजीवादी अर्थव्यवस्था संग जोडिएर रहेका छन्। हरेक दिन ज्याला मजदुरी गरेर दिन काट्ने श्रमजीवि श्रमिकहरू देखि लिएर सुविधा सम्पन्न जीवन यापन गर्ने पुँजीपतिहरूको दिनचर्या त्यहि पुँजीको आयआर्जन संग व्यतिरिक्त हो। यस्तो संकटकालिन अवस्थामा कुट्टीतिक र चतुर्याङ्का माध्यमबाट पुँजीवादी समाजवादको रूपमा गर्ने सुनौलो अवसर चीन समुद्र देखा परेको छ। जसका कारण विश्व समाज एउटा पुँजीवादी समाजवाद तर्फ उन्मुख रहनेछ। ताकि पुँजीवादको अन्त्य र समाजवादको शुरुवात भने होइन

(लेखक नेकपाका कर्णली प्रदेश काठमाडौं सम्पर्क कमिटी सदस्य हुनुहुन्छ)

‘रोग लाग्नै नदिनु, प्रयत्न तपाईंको केही भए, उपचारमा साथ दिने वाचा हाम्रो’

रु. ५० लाख सम्म घातक रोगहरूको उपचार खर्च*

सम्बन्ध

कोरोना भाइरसको प्रकोप सामाजिक मूल्यमान्यताको परीक्षण

बेवनकुमार महतो
नोवेल कोरोना भाइरसको महामारीले हामीलाई एक आपसमा जोडिएको संसारमा बँचिरहेका छौं भनेर पुनः सम्भाएको छ। कोभिड-१९ को महामारीलाई कुनै पनि देशले यसलाई एकले सामना गर्न सक्तैन र यदि हामीले यस विश्वव्यापी चुनौतीलाई प्रभावकारी रूपमा नियन्त्रणका प्रयासहरू अगाडि बढायौं भने हाप्रो समाजको कुनै पनि क्षेत्रलाई बेवास्ता गर्न सकिन्न। कोविड-१९लगायतका संक्रामक रोगहरूको नियन्त्रणको जिम्मेवारी हाप्रो स्वारक्ष्य सेवा प्रणाली र संयन्त्रको मात्र नभई सबैको साफा दायित्व र साफा चुनौती हो। यो सम्पूर्ण विश्व जगत संयुक्त रूपमा मिलेर कार्य गर्न अवसर पनि हो। कोभिड नियन्त्रणको प्रयास हाप्रो क्षमताको पनि परीक्षण हो।

राज्य शक्तिको अनुभूतिबाट टाढा रहेको सिमान्तकृत वर्गहरू मात्र देशको सामाजिक र आर्थिक प्रगतिबाट प्राप्त हुने लाभहरू कसरी वितरण भएको छ? कति भएको छ? वर्तमानको समय यसको परीक्षाको घडी हो। यस सन्दर्भले आउने दिनहरूमा राष्ट्रिय संकट व्यवस्थापन योजना र नागरिक सुरक्षा प्रणालीहरूलाई चुनौती दिन सक्ने छन् र निश्चित रूपमा सरसफाई, आवास र स्वास्थ्य परिणामहरूको अनुभूति हुन दिन/नदिने अन्य चुनौतीहरू समेतलाई उजागर गर्नेछ। अतः यस महामारीको सम्बोधनको लागि समाजले प्रायः कम महत्व दिएको वा वेवास्ता गरिएको तमाम पक्षहरू उपर ध्यान केन्द्रित गरिनु पर्दछ अन्यथा कोभिड-१९ विरुद्धको हाप्रो भागिरथ प्रयास असफल हुन सक्दछ। व्यक्तिको स्वास्थ्य समुदायको सब भद्रा सीमान्तकृत सदस्यहरूको स्वास्थ्यसंग जोडिएको हुन्छ। यस भाइरसको फैलावलाई रोकन सबै वर्गको उपचारमा समान पहुँच सुनिश्चित गर्न आवश्यक छ। यसको अर्थ सस्तो, पहुँच योग्य स्वास्थ्य सेवाका अवरोधकहरूलाई पार गर्नु र आयस्तर, भूगोल, जाति, जातीयता, धर्म वा सामाजिक परिवेशमा आधारित दीर्घकालीन र भेदभाव रहितउपचार प्रणालीको प्रत्याभूति गराउनु नै हो।

महिला तथा अल्पसंख्यक समुदायहरूको लैंगिक अधिकार र आवश्यकतालाई बेवास्ता गर्ने प्रणालीगत पक्षपाती व्यवहार पार गर्न सकिए कोभिड-१९ को प्रभावकारी रोकथाम र उपचारको लागि महत्वपूर्ण हुन सक्नेछ। विशेष रूपमा संस्थागत व्यवहारमा रमाउने व्यक्तिहरू, बृद्धहरू वा हिरासतमा रहने कैदीहरू संक्रमित हुन सक्ने सम्भावना बढी भएको हुँदा संकट व्यवस्थापनको योजनामा

यी कुराहरूलाई विशेष ध्यान दिनु पर्न देखिन्छ।

राष्ट्रिय प्रणालीहरूको अभिन्न हिस्साको रूपमा रहेका प्रायः सरसफाई तथा स्वास्थ्य सेवाको कमजोर प्रत्याभूति हुने स्थानमा वसोवास गर्ने आप्रवासी तथा शरणार्थीहरूको औपचारिक रिथितलाई समेत ध्यान दिई कोरोना भाइरसको नियन्त्रण गर्ने योजनाहरू लागू गरिनु पर्दछ। सरसफाई तथा स्वास्थ्य सेवाको फितले प्रत्याभूति हुने शिविर तथा भिडभाड शहरी भुपडपटीहरू कोरोना संक्रमणको उच्चजोखिममा रहने हुँदा तिनीहरूको औपचारिकरित्तिलाई समेत ध्यान दिई कोरोना भाइरस नियन्त्रण गर्ने योजनाहरू लागू गरिनु पर्दछ।

प्रवासी र स्थानीय समुदायहरूलाई सेवा प्रदान गर्न कोरोना संक्रमित देशहरूलाई तत्कालै अन्तर्राष्ट्रिय सहयोग आवश्यक छ। संक्रमणको रोकथाम र आवश्यक व्यवस्थापकीय सम्बोधनको लागि राष्ट्रिय निगरानी राख्न पनि त्यतिकै जरुरी छ। अन्तर्राष्ट्रिय सहयोग र राष्ट्रिय निगरानीको अभावमा आमनागरिकको स्वास्थ्य जोखिममा पर्ने र मानवीय कलंक बोकी रहनु पर्नमा दुर्मित नहोला। सीमा नियन्त्रण, यातायात प्रतिबन्ध र सिमित आवागमन स्वतन्त्रता कायम गर्न सक्नु पनि आजको चुनौती हो। यस्ता तत्कालीन चुनौतीहरूका वावजुद पनि कोरोनाभाइरसको मार्गले पक्कै पनि हाप्रो सिद्धान्त, मूल्य र साफा मानवताको परीक्षण गर्नेछ। संक्रमणले महामारीको रूप लिई छ। संक्रमितहरूको पहिचान गर्न विभिन्न व्यवहारिक तथा व्यवस्थापकीय चुनौतीहरू छन्। भाइरस नियन्त्रणको औषधीको पहिचान हुन सकेको छैन वा अनिश्चित छ। यस अवस्थामा भाइरसले व्यक्ति र समाजमा गहिरो डर र विन्ता बढाइरहेको छ।

केही बेइमान व्यक्तिहरूले निःसन्देह रूपमा यसको फाइदा लिन खोज्दैछन्, वास्तविक डरलाई बढावा दिई आई रहेका छन् र यिन्ता बढाउने यिन्तनहरू सार्वजनिक गरी रहेका छन्। डर र अनिश्चितताका खेति गर्न गराउन पल्कोहरू पनि हाप्रो माफमा छन्। धर्मका नाममा होस् वा क्षेत्रीयताको नाममा होस् चाहे चरम भौगोलिकताको आवरणमा हामी माथी रिस र दुश्मनी राख्नेहरू पनि यहि समाजमा नै छन्।

समय मै यस्ता कोरोना भाइरसका कारक तत्वहरूलाई नियन्त्रण गरिएन भने यसले महामारी निर्मायाउने निश्चित छ। सामाजिक मूल्य र मान्यतामा आधारित मानवताको धर्म नै संकटमा पर्नेको कुनै शक्ता छैन। चलायमान शरणार्थीहरू यस

मानेमा विशेष रूपमा लक्षित हुन सक्छन्। तर कोरोना भाइरसले आफैमा कुनै किसिमको भेदभाव गर्दैन। आजको मिति सम्मान संक्रमितहरू विश्वका अधिकांश देशहरूमा छन्।

सबै महादेशमा छन्। के विद्यार्थी, के महिला, के उद्यमी, के स्वास्थ्यकर्मी, के सुरक्षाकर्मी, के राजनीतिज्ञ कोरोना भाइरसको प्रकोपबाट कोही पनि अछुतो रहन सकेका छैन। आतंक र भेदभावले कहिले पनि अभावको समाधान हुन सकेको छैन। अतः राजनीतिक नेताहरूले अगुवाइ लिई पर्दछ। पारदर्शी प्रयत्नको समयमै जानकारी दिई जनविश्वास कमाउने पर्दछ। साफा र साप्रोको लागि एक साथ काम गर्नु पर्दछ, र मानिसहरूलाई स्वास्थ्य संरक्षणको लागि उत्प्रेरित गर्नु पर्दछ। अफवाह र डर त्राश पैदा गर्ने उन्मादी आकांक्षाले कोरोना भाइरस विरुद्धको व्यवस्थापकीय संयन्त्रलाई मात्र बाधा पुऱ्याउने छैन, यस्ता गतिविधिले त मानवाधिकार तथा उत्तरदायी र लोकतान्त्रिक संस्थाको प्रभावकारितामा पनि व्यापक प्रभाव पार्न सक्छ।

शाब्दिक अर्थमा गिर्दो स्टक बजार र वर्तमानको कमजोर आर्थिक-सामाजिक संयन्त्रको कारण आज विश्वको कुनै पनि देशले आफूलाई कोरोना भाइरसको प्रभावबाट अछुतो राख्न सक्दैन। यिकासासील देशहरूमा यस रोगको निदान, उपचार र रोकथामकालागि अन्तर्राष्ट्रिय व्यवस्थापकीय सहयोग अरबी मानिसहरूको जीवनको रक्षा गर्न महत्वपूर्ण हुनेछ। विश्व स्वास्थ्य संगठनले विशेषज्ञता सेवा, निगरानी प्रणाली, केस अनुसन्धान, सम्पर्क ट्रेसिंग र अनुसन्धान तथा खोप विकास सम्बन्धी सेवाहरू प्रदान गर्दै आएको छ। यस अर्थमा वर्तमानको अन्तर्राष्ट्रिय एकता र बहुपक्षीय प्रणालीहरूको गतिविधि पहिले भन्दा बढी महत्वपूर्ण भएका छन्।

अतः दूरदृष्टीका साथ हामीले न्याय संगत र सुलभ सार्वजनिक स्वास्थ्य सेवा निर्माणको कार्यलाई तीव्र गर्नु पर्दछ। र हामी कसरी अहिलेको यो संकटको अवस्थालाई व्यवस्थापन गर्दैछौं, निःसन्देह ती प्रयासहरू आउँदो दशकहरूको लागि पथ निर्देश हुनेछ। यदि कोरोना भाइरस विरुद्धको हाप्रो प्रतिक्रिया जनविश्वास, पारदर्शिता, कमजोर वर्गको लागि समानुभूतिको सिद्धान्त र सम्मानमा आधारित हुने हो भने हामी प्रत्येक व्यक्तिको आन्तरिक अधिकारलाई मात्र समर्थन गर्नेछौं। भविष्यकालागि पाठहरू सिक्न सक्ने गरी प्रभावकारी संयन्त्रहरूको प्रयोग र निर्माण गर्ने छौं।

(मध्ये दर्पण फिचर सेवा)

उद्योगी व्यवसायीले सरकारलाई बुझाए प्रतिवेदन

काठमाडौं। नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघको अगुवाइमा नेपाली उद्योग व्यवसाय क्षेत्रका छाता संगठनहरूले नेपाल सरकारलाई कोरोना भाइरसको विश्व महामारीका कारण नेपालको अर्थन्त्र, उद्योग व्यवसाय तथा रोजगारीमा पर्ने प्रभावसम्बन्धमा सुझाव प्रतिवेदन बुझाइएको छ। नेपाल उद्योग वाणिज्यमहासंघका अध्यक्ष भवानी राणा, नेपाल उद्योग परिसंघका अध्यक्ष संविश्वकुमार मोरलगायत नेपाल च्यान्सर अफ कमर्श, नेपाल घेरेलू तथा साना उद्योग महासंघ, होटल संघ नेपाल, नेपाल निर्माण व्यवसायी महासंघका पदाधिकारीहरूले आज श्रम रोजगार तथा सामाजिक सुरक्षामन्त्री रामेश्वर राय यादवलाई सो सुझाव प्रतिवेदन बुझाउनुपराको हो।

अहिलेको जटिल परिस्थितिमा सरकार, रोजगारदाता र श्रमिकहरूले आपसी समझदारी र सहकार्यबाट मात्र नेपालको अर्थन्त्रलाई जोगाउन सकिने यथार्थलाई समेट्दै देशको अर्थ तथा श्रम बजारलाई कसरी अधि बढाउने र यसमा देखिएको छ।

प्रतिवेदनमा समेटिएको छ।

उक्त प्रतिवेदनमा लकडाउनका कारण उत्पन्न भएको जटिल अवस्थामा रोजगारदाताले श्रमिकलाई लकडाउन अवधिको लागि अधिकतम ५० प्रतिशत सम्परिश्रमिक भुक्तानी गर्नका लागि सुझाव दिईएको छ। उद्योग व्यवसायको प्रकृति र अवस्था अनुसार सम्बन्धित क्षेत्रका उद्योग, प्रतिष्ठान र वस्तुगत संघर्षले पनि आ-आप्नो उद्योग प्रतिष्ठान र क्षेत्रका लागि सो क्षेत्रसंग सम्बन्धित श्रमिक संगठन वा श्रमिकहरूसँग यस अवधिको परिश्रमिक भुक्तानीका सम्बन्धमा आपसी छलफल र सम्पूर्णता गर्नसक्ने कुरा सो प्रतिवेदनमा छ।

लकडाउनको अवधि थप लम्बिदै गएको अवस्थामा रोजगारदाता श्रमिकलाई लकडाउन अवधिकारी बोर्डले मंगलबार आगामी एक वर्षमा समेटिएको छ।

लकडाउनको अवधिमा अत्यावश्यक सेवा र आवश्यक देखिएका अन्य उद्योग प्रतिष्ठान सञ्चालन गर्नुपर्ने रोजगारदाताले आवश्यकताअनु

• वेस्टर्न युनियनको घरमै रेमिट्यान्स पुऱ्याउने सेवा

रेमिट्यान्स भुक्तानी सेवा दिँदै आएको वेस्टर्न युनियनले विदेशबाट आएको रकम घरमै पुऱ्याउने भएको छ। कम्पनीले अन्नपूर्ण द्राभल एन्ड दुर्स तथा हुलास रेमिट्यान्समार्फत नेपालमा वेस्टर्न युनियन मनी द्रान्सफरको होम डेलिभरी सेवा प्रवाह गर्ने भएको हो।

एजेन्टहरूको होम डेलिभरी सेवाले नेपालका ग्राहकहरूलाई आफ्नो घरबाट बाहिर ननिस्की आफ्ना प्रियजनहरूले पठाएको रकम प्राप्त गर्न सक्ने कम्पनीले जनाएको छ। लकडाउन तथा उडानमा प्रतिबन्ध लागू गरेपछि अन्नपूर्ण द्राभल एन्ड दुर्स तथा हुलास रेमिट्यान्सले उनीहरूको रकम घरमै पुऱ्याउने भएका हुन्। होम डेलिभरी सुविधा आइतबारदेखि शनिवारसम्म १० बजेबाट ४ बजेसम्म उपलब्ध हुने कम्पनीले जनाएको छ।

वेस्टर्न युनियन, ग्लोबल नेटवर्कका प्रेसिडेन्ट जिन कलाउड फराहले भने, 'हामी र हाम्रा एजेन्टहरूले पैसा जहाँ र जहिले आवश्यक परेका स्थानहरूमा पुऱ्याउने महत्वपूर्ण भूमिका खेल्छौं। एक उद्देश्यद्वारा सञ्चालित ग्लोबल कम्पनीका स्वप्नमा हाम्रो जनादेश विश्वव्यापी समुदायहरूको सेवा गर्ने हो र यसको अर्थ अनलाइनसंग नजाडिएका समुदायहरूलाई पनि नवीन तरिकाले सेवा गर्नु हो।' ग्राहकका घरघरमा पैसा डेलिभर गर्ने नयाँ एजेन्ट सर्भिसको थालीले नागरिकहरूमा नगदको पहुँच पुऱ्याउने उनको भनाइ छ।

अन्नपूर्ण द्राभल एन्ड दुर्सका प्रबन्ध निर्देशक नवाराज थिमिरेले भने, 'हामी जिम्मेवारपूर्वक सेवाका लागि तायार रहेको सुनिश्चित गर्न सक्नेसम्म सबै सम्भव प्रयास गर्न प्रतिबद्ध छौं।' हुलास रेमिट्यान्सका निर्देशक हेमन्त गोल्ठाले परिस्थिति प्रतिकूल र कठिन भए पनि ग्राहकलाई बैकल्पिक समाधानहरू प्रदान गर्न पार्दै खुसी भएको बताए। उनले भने, 'हाम्रो घरघरमा मनी द्रान्सफर डेलिभरी सेवाले नागरिकहरूमा नगदको पहुँच सुनिश्चित गर्छ र बैंक खाता नभएकाहरूसहित व्यापक ग्राहकहरूका लागि वित्तीय सेवा प्रदान गर्छ।'

• एनसेलमा ५ रुपैयाँमै भ्वाइस, डेटा र एसएमएससहितको प्याक

एनसेलका प्रिपेड ग्राहकले भोबाइलमा व्यालेन्स शून्य भए पनि फोन, एसएमएस तथा डेटा चलाउन सक्ने भएका छन्। कम्पनीले ल्याएको नयाँ योजनाअन्तर्गत ग्राहकले भ्वाइस, डेटा र एसएमएस सेवा बन्डल गरिएको प्याक पहिला प्रयोग गरी पछि शुल्क तिर्न सक्नेछन्। अफरअन्तर्गत पहिला सेवा प्रयोग गरी पछि शुल्क भुक्तानी गर्न सकिनेछ। कोरोना भाइरस रोगको महामारीले ल्याएको विपद्को परिस्थितिमा आफ्ना ग्राहकमाझ सेवा सुनिश्चित गर्दै, एनसेलले सञ्चालन

गरेको योजनाअन्तर्गत ग्राहकले मात्र रु. ५ मा २५० एमबी डेटा, २५ मिनेट अन नेट भ्वाइस कल र २५ वटा अन नेट एसएमएससहितको बन्डल सेवा सुचारू गर्न सक्ने बताइएको छ।

मैन व्यालेन्स शून्य भएका वा व्यालेन्स ५ रुपैयाँभन्दा कम भएका ग्राहकले पछि शुल्क तिर्ने गरी यो प्याक सुचारू गर्न सक्नेछन्। आहिलेको असहज अवस्थामा रिचार्जमा कठिनाइ भोदै ग्राहकहरू सेवाको पहुँचबाट विच्यत हुन सक्ने अवस्थालाई मध्यनजर गर्दै सुविधा उपलब्ध गराएको एनसेलले जनाएको छ।

एनसेलले लकडाउन सुरु भएपश्चात् विगत एक महिनादेखि भ्वाइस, डेटा र एसएमएसलगायत कुनै पनि सेवा प्रयोग नगरेका र मैन व्यालेन्स ५ रुपैयाँभन्दा कम भएका प्रिपेड ग्राहकलाई सेवा दिने उद्देश्यले योजना ल्याएको एनसेलले जारी गरेको विज्ञप्तिमा उल्लेख छ। योजनाअन्तर्गतको डेटा, भ्वाइस तथा एसएमएस ग्राहकले हरेक दिन राति १ बजेदेखि अर्को दिनको बिहान ९ बजेसम्म प्रयोग गर्न सक्नेछन्। अफर ७ दिनका लागि मान्य हुने बताइएको छ। ग्राहकले एस्ट्रिक्स १९८८ एस्ट्रिक्स ५५ व्यास वा एस्ट्रिक्स १९८८ व्यास डायल गरी यो प्याक सुचारू गर्न सक्ने बताइएको छ। ग्राहकले रिचार्ज गरेपछि प्याकको तोकिएका शुल्क श्वतः काटिने बताइएको छ।

अफर सञ्चालन गर्दा कुनै अतिरिक्त शुल्क नलाने कम्पनीले जनाएको छ। यसका साथै एनसेलले ग्राहकको आवश्यकतालाई मध्यनजर गरी हाल सञ्चालन गरेको स्टे होम डेटा प्याकको समयसीमा ७ दिनबाट बढाई १० दिन पुऱ्याएको छ। ग्राहकले १५ जिवीको स्टे होम डेटा प्याक करसहित २ सय ९३ रुपैयाँ ६९ पैसामा सुचारू गर्न सक्नेछन्।

• दुई बैंकले दिए पोखरा

महानगरलाई खाद्यान्न सहयोग

एनएमबी बैंक र प्रभु बैंक लिमिटेडले पोखरा महानगरपालिकालाई खाद्यान्न सहयोग गरेका छन्। कोरोना संक्रमण कोभिड-१९ महामारीविरुद्धको लकडाउनका करण खाद्यान्न अभाव भएकाहरूलाई वितरणका लागि दुई बैंकले खाद्यान्न सहयोग गरेका हुन्। एनएमबी बैंकको गण्डकी प्रदेश कार्यालय पोखराले ७ सय ५० किलो चामल र २ सय ५० किलो दाल पोखरा महानगरपालिकालाई सहयोग गरेको हो। महानगरपालिकाका प्रमुख मानबहादुर जिसीलाई बैंकका गण्डकी प्रदेश प्रमुख गणेश पराजुलीले सहयोग सामग्री हस्तान्तरण गरेका हुन्।

यसैगरी, प्रभु बैंकले २ लाख मूल्यबाराबारको खाद्यान्न सामग्री महानगरलाई सहयोग गरेको हो। महानगरपालिकाका उपप्रमुख मञ्जुदेवी गुरुडलाई बैंकका तरफबाट बैंकका क्षेत्रीय प्रबन्धक शान्ति शेरचन्नले सहयोग सामग्री हस्तान्तरण गरेकी हुन्।

कपर्पेट

• एभरेष्ट बैंकद्वारा कोरोना राहत कोषमा सहयोग

एभरेष्ट बैंक लिमिटेडले कोविड १९ (कोरोना) राहत कोषका लागि प्रतिबद्धताअनुरूपको रकम हस्तान्तरण गरेको छ। बैंकले आफ्नो क्षेत्रीय कार्यालयमार्फत सबै प्रदेशका सरकारहरूलाई ६/६ रुपैयाँ तथा केन्द्रीय सरकारलाई ६० लाख रुपैयाँ प्रदान गरेको हो। बैंकका सहायक महाप्रबन्धक आशुतोष शर्माले प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रीपरिषद् कार्यालयका सचिव लक्ष्मण अर्याललाई सहयोगवापतको रकम हस्तान्तरण गरेका हुन्। कोषको रकमबाटेका बैंकले हालको महामारी विरुद्ध लड्न विभिन्न संस्थामार्फत पनि सहयोग गर्दै आइरहेको छ। साथै, बैंकले कोरोना महामारीको सुरक्षाती चरण देखि नै आफ्ना विभिन्न शाखामा भ्रमण गर्ने ग्राहकको सुरक्षामा पनि ध्यान दिँदै आइरहेको जनाएको छ। हालसम्म बैंकले १५ शाखा, ३१ राजस्व संकलन काउन्टर र १०३ एस्ट्रिक्समार्फत वित्तीय सेवा प्रदान गर्दै आइरहेको छ।

• कोरोनाका कारण नबिल बैंकको सातवर्षे ऋणपत्र बिक्री स्थगित

कोरोना भाइरसका कारण नबिल बैंकको सातवर्षे ऋणपत्र बिक्री स्थगित भएको छ। लकडाउनका कारण बिक्री रोकिएको बैंकको ऋणपत्र बिक्री प्रबन्धक लक्ष्मी क्यापिटलका चिक अपरेटिड अफिसर अतिश श्रेष्ठले बताए। बैंकले २ चैतेदेखि ५ गतेसम्म ऋणपत्र बिक्री खुला गरेको थियो। सो अवधिमा पूरे ऋणपत्रमा आवेदन नपरेपछि कम्पनीले आवेदन दिने अवधि चैत १६ गतेसम्म बनाएको थियो।

सर्वसाधारणका लागि निष्कासन भएको ऋणपत्रमा अवधि थपपछि संस्थाहरूले पनि आवेदन दिन पाउने भएको थिए। तर, कोरोना भाइरसका कारण चैत ११ गतेदेखि नेपाल लकडाउन भएकाले कम्पनीको ऋणपत्र बिक्री प्रभावित भएको हो। बिक्री प्रबन्धक लक्ष्मी क्यापिटलका अनुसार लकडाउन खुलेपछि पुनः बिक्री अवधि थप गरिनेछ। चैत ११ गतेसम्म बिक्री प्रभावित भएकाले अवधि थपिने श्रेष्ठले जानकारी दिए। यसका लागि बिक्री प्रबन्धकले नेपाल धितोपत्र बोर्डलाई जानकारी गराएको उनले बताए। बैंकको ऋणपत्रमा बाँकी रहेको आवेदन परेपछि बिक्री बन्दको सूचना दिने उनले बताए।

कम्पनीले १० प्रतिशत ब्याजदरमा सातवर्षे अवधिको ऋणपत्र बिक्री खुला गरेको थियो। बैंकले प्रतिकित्ता १ हजारमा २० लाख कित्ता ऋणपत्र निष्कासन गरेको हो। बैंकले सोमध्ये १२ लाख कित्ता व्यक्तिगत तवरमा ८ लाख कित्ता रिचार्ज इक्रा नेपाले इक्राएल एर माइनस दिएको छ। यसले न्यून क्रेडिट जोखिम भएको जनाउँछ।

बैंकको ऋणपत्र आस्वा सदस्य भएका बैंक तथा वित्तीय संस्थाहाट आवेदन दिन सकिन्छ।

• ब्यालेन्स कम भएकालाई टेर्लिकमको निःशुल्क प्याकेज

ब्यालेन्स कम भएका लकडाउनको समयमा आफन्तसँग सम्पर्क गर्न नपाएका नेपाल टेर्लिकमका ग्राहकले निःशुल्क प्याकेज लिन सक्ने भएका छन्।

अर्थ र सञ्चार तथा सूचना प्रविधिमन्त्री डा. युवराज खितवाङ्को विशेष आग्रहमा नेपाल टेर्लिकमले ब्यालेन्स कम भएका लकडाउनको समयमा आफन्तसँग सम्पर्क गर्न नपाएका ग्राहकलाई यस्तो सुविधा उपलब्ध गराउने भएको हो। यो सेवा सोमबार रातिबाट लागू हुने नेपाल टेर्लिकमले जनाएको छ।

ब्यालेन्स न्यून भएका लकडाउन भएका असमर्थ नम्बरका लागि २५ वटा अननेट एसएमएस, ५० मिनेट अननेट भ्वाइस र एक सय एमबी डाटा उपलब्ध गराइनेछ। प्याकेजको अवधि सात दिनको हुनेछ भने सो प्याकेज आगामी दुई दिनसम्म उपलब्ध हुनेछ। प्याकेज प्राप्त गर्ने ग्राहकलाई एसएमएसमार्फत जानकारी पठाइने र सो एसएमएसको निधन्ति जावाक एसएमएसमार्फत नै पठाएर प्याकेज लिन सकिने टेर्लिकमले जनाएको छ। त्यस्तै प

प्रधानमन्त्री...

भएको भएपनि गत केही महिना अधि दुवै अध्यक्षले सहमति गरेर पार्टीको कार्यकारी अध्यक्ष पुष्टमल दाहाल हुने र पाँच वर्षसम्म केपी ओली नै प्रधानमन्त्री रहिरहने सहमति भएकोमा अध्यक्ष दाहालसहितका केही वरिष्ठ नेताहरूले वामदेव गौतमलाई संविधान नै संशोधन गरेर प्रधानमन्त्री बनाउने रणनीतिका साथ उनलाई राष्ट्रिय सभामा लैजाने निर्णय गरेर त्यसै अनुरूप नेकपाको संविवालयबाट बहुमतका आधारमा निर्णय गरेपछि प्रधानमन्त्री ओली रुप्त बन्दे गएका थिए। त्यसैको फलस्वरूप दुई अध्यादेश आएका हुन्।

यतिबेला मुलुक कोरोना भाइरसका कारण सकटमा परेको छ। सरकारको ध्यान कोरोना भाइरसको रोकथाम र नियन्त्रणतर्फ केन्द्रित रहेका बेला पार्टीभित्रबाट प्रधानमन्त्री ओलीलाई कमजोर पार्ने प्रयास हुँदै आएको थियो। त्यसको लागि पार्टीको कार्यकारी अध्यक्ष दाहालले पार्टीको वरिष्ठ नेता माधव नेपाल, भफलनाथ खनाल, उपाध्यक्ष वामदेव गौतमको सहयोगमा अलगै गोप्य वार्ता गरिरहेको हुनाले प्रधानमन्त्री ओली आक्रमक शैलीमा प्रस्तुत हुँदै।

विद्युत...

थियो। र तोकिएको समयसम्म भुक्तानीमा ढिलो भएपनि जरिवाना नलाने निर्णय समेत गरेको थियो। सोही निर्णय अनुरूप छुटको आशा गरेका ग्राहकले चैत्र महिनाको विलमा छुट पाउने र भाडामा बस्नेहरूले पनि छुट पाउने निर्णय गरेपनि त्यो निर्णय व्यवहारिक नभएको प्रलेप भएको छ। सामान्यतया १ सय ५० युनिटसम्म विद्युत खपत गर्ने ग्राहकको घरमा भाडामा बस्ने मानिस नहुने र भाडामा बस्ने व्यक्ति भएको घरमा न्यूनतम २ सय ५० भन्दा बढीको विद्युतको महसूल उठ्ने भएकाले सरकारले गरेको निर्णयबाट नत भाडावालाले छुट पाउन सक्छन् न त घरबेटीले नै।

सर्वोच्चको...

गठन गरेको र आयोगको कार्यकाल ४ वर्ष तोकिएको छ। सर्वोच्च अदालतका तत्कालिन न्यायाधिशहरू कल्याण श्रेष्ठ, गोपालप्रसाद पराजुली र ओमप्रकाश मिश्रको विशेष इजलासले सरकार नाममा आयोग असम्बैधानिक रहेको भन्दै खारेज गर्ने आदेश दिएको थियो। सरकारले २०७१ श्रावण २९ गते सरकारले गठन गरेको थियो। त्यसैलाई लिएर अधिवक्ता चन्द्रमणि पौडेलले सर्वोच्चमा रिट निवेदन दर्ता गरेको थिए। त्यही रिटलाई विशेष इजलासको वेज्चबाट सरकारको निर्णयलाई अन्तरिम आदेशबाट खोरेज गरिएको थियो। अहिले सम्म उक्त अन्तरिम आदेश कायम रहेको बेला फेरी ओली नेतृत्वको सरकारले चैत्र ९ गते गुपचाप रूपमा भूमि आयोग गठन गरेको छ। उक्त आयोगको अध्यक्षमा वितवनका नेकपाका नेता एवं नेकपाका

आएका थिए। मुलुक लकडाउनमा रहेको र कोरोना भाइरसले महामारीका रूप लिएको बेला सत्ताधारी दल एकजुट भएर त्यसको रोकथाम र नियन्त्रणमा उत्तिनुपर्ने बेलामा अध्यक्ष दाहालले कोरोना भाइरस रोकथाम तथा नियन्त्रणका लागि राजनीतिक उच्चस्तरीय संयन्त्र बनाइनुपर्ने माग गरेपछि प्रधानमन्त्री ओली अभ रुप्त बन्दै गएका थिए। अध्यक्ष दाहालले राजनीतिक उच्चस्तरीय संयन्त्रको मागलाई प्रधानमन्त्री ओलीले कुण्ठा र हुटियाउँ ग्रुप्ति भन्ने उदघोष गरेपछि दाहाल समेत प्रधानमन्त्रीप्रति रुप्त बन्दै गएका र कुनै पनि बेला आफूलाई पदचूल गर्न सक्ने निर्णय बहुमतको आधारमा नेकपाको संचिवालयले गर्न सक्ने आकलन गरेर प्रधानमन्त्री ओलीले दल विभाजन गर्न सम्बन्धी ऐनमा संशोधन गर्ने गरी मन्त्रिपरिषदको बैठकबाट निर्णय गरेर राष्ट्रपतिकहाँ प्रमाणिकरणका लागि पठाएका थिए। ऐन संशोधन गर्ने सरकारको निर्णय राष्ट्रपति कार्यालय पुगेको एक डेढ घण्टा भित्र राष्ट्रपतिले प्रमाणिकरण गरिएकी हुनाले सोही दिन बसेको संचिवालय बैठकमा नेताको उपस्थिति नभएपनि सम्बेदनिक निकायका पदाधिकारी नियुक्त गर्न सक्ने प्रावधान राखेको हुनाले प्रमुख प्रतिपक्षी दलका नेताको उपस्थिति नभएपनि सम्बेदनिक निकायका पदाधिकारी नियुक्त गर्न सक्ने प्रावधान राखेको हुनाले प्रमुख प्रतिपक्षी दल र संचापकके केही नेताहरू समेत प्रधानमन्त्रीप्रति रुप्त हुँदै गएका छन्।

रहेकोमा अब केन्द्रीय समिति वा संसदीय दल मध्येको एकमा ४० प्रतिशत पुन्याएर दल विभाजन गर्न सकिने प्रावधान राखिएको हुनाले नेकपालाई विभाजित हुने सहज बाटो खुलेको छ। प्रधानमन्त्री ओलीले आफूलाई पदचूल गरेको खण्डमा पार्टी विभाजित गराउन सक्छन्। त्यो नाङ्गा खुकुरी त्यतिबेला मात्र प्रयोग हुन सक्छ जितिबेला उनीमाथि प्रहार हुन्छ। नेकपाभित्रको विवादको कारण नेकपाको संचिवालयले बहुमतको आधारमा प्रधानमन्त्री ओलीले कुण्ठा र हुटियाउँ ग्रुप्ति भन्ने उदघोष गरेपछि दाहाल समेत प्रधानमन्त्रीप्रति रुप्त बन्दै गएका र कुनै पनि बेला आफूलाई पदचूल गर्न सक्ने निर्णय बहुमतको आधारमा नेकपाको संचिवालयले गर्न सक्ने आकलन गरेर प्रधानमन्त्री ओलीले दल विभाजन गर्न सम्बन्धी ऐनमा संशोधन गर्ने गरी मन्त्रिपरिषदको बैठकबाट निर्णय गरेर राष्ट्रपतिकहाँ प्रमाणिकरणका लागि पठाएका थिए। ऐन संशोधन गर्ने सरकारको निर्णय राष्ट्रपति कार्यालय पुगेको एक डेढ घण्टा भित्र राष्ट्रपतिले प्रमाणिकरण गरिएकी हुनाले सोही दिन बसेको संचिवालय बैठकमा नेताको उपस्थिति नभएपनि सम्बेदनिक निकायका पदाधिकारी नियुक्त गर्न सक्ने प्रावधान राखेको हुनाले प्रमुख प्रतिपक्षी दल र संचापकके केही नेताहरू समेत प्रधानमन्त्रीप्रति रुप्त हुँदै गएका छन्।

निर्णय गरेको प्रमाणित भएको छ।

विद्युत महसुलमा छुट दिने निर्णय नै अव्यवहारिक र भारा टार्न उद्देश्यले मात्र निर्णय भएको देखिन्छ। त्यसैमा पनि विद्युत प्राधिकरणले कार्यान्वयनमा ल्याउन नसक्दा विद्युत ग्राहकमा अन्यौलीला देखिएको छ। न्यूनतम १ सय ५० युनिटसम्म खपत गर्ने ग्राहकलाई मात्र छुट दिने निर्णय भएको विद्युत प्राधिकरणको बुझाई रहेको छ भने उर्जा तथा सिंचाईमन्त्री वर्षमान पुन भने सबैले छुट पाउने लगाडो तर्क गरिरहेका छन्। एक सय ५० युनिटसम्म मा २५ प्रतिशत छुट पाउने व्यवस्था गरिएपनि १ सय ५० भन्दा भारी १ सय ५२ युनिट खपत भएमा त्यसमा कुनै छुट नपाइने भएकाले गर्दा सरकारले देखाउनका लागि र जनतालाई छुट दिएको नौटकी गर्नमात्र उक्त

केन्द्रीय सदस्य देवी ज्ञावालीलाई नियुक्त गरिएको छ भने सदस्यहरूमा जगत देउजा, पूर्वसभासद दिनेशचन्द्र यादव, भीमबहादुर कार्की, मञ्जली शाय्य रेका छन्। देउजा बाहेक उनीहरू सबै नेकपाकै नेता तथा कार्यकर्ताहरू हुन्।

आयोगको सदस्य सचिवमा भूमि व्यवस्था मन्त्रालयका सहसचिव रहने व्यवस्था गरिएको छ भने सातौ प्रदेशबाट एक एक जना सदस्य रहने र ७७ वटै जिल्लामा अध्यक्ष सहितका अन्य पदाधिकारी रहने व्यवस्था गरिएकोले केन्द्र र जिल्लास्तरमा गरी १ सय ५४ जनाले सरकारी दुखुरीबाट तलबमत्ता पाउनेछन्। केन्द्रीय अध्यक्षले राज्यमन्त्री सरकारको सुविधा पाउने व्यवस्था गरिएको छ। सदस्यहरूले सचिवसरहको सुविधा पाउने व्यवस्था गरिएको छ। मुलुकमा आर्थिक संकट परिरहेको बेला अदालतको आदेश विपरित आयोग गठन गर्नु सरकारको हैप्पाहा प्रवृत्ति बाहेक अन्य केही उदघोष गरेको छ। उक्त आयोगको अध्यक्षमा वितवनका नेता एवं नेकपाका

“तपाईं हामी बीचको नाता सम्झौदिको सहयोगी NCC उत्सव बहुत खाता,,

NCC Bank
Nepal Credit & Commerce Bank Ltd.

प्रधान कार्यालय: बागबाट, काठमाडौं, नेपाल | पो. नं. १२५५९ | फोन: ०१-४२४ ६९९९ | फैक्स: ०१-४२४ ४६७० | SWIFT: NBCONPKA | ईमेल: corporate@nccbank.com.np
वेब: www.nccbank.com.np | टोल फँ: १६६०-०१-४५६५७८

अभियान

विश्व हिन्दू महासंघले गच्छो सन्त हत्याको विरोध

(अन्तर्राष्ट्रिय) समितिले भारत भएको सन्त हत्याको विरोध गरेको छ। विश्व हिन्दू महासंघ केन्द्रिय (अन्तर्राष्ट्रिय) समितिले प्रेस विज्ञप्ति जारी गर्दै आपराधिक समूहले गरेको सन्त हत्याको हत्याको घोर भर्त्तर्ना गरेको छ।

भारतको महाराष्ट्रको पालघरको जुनाखालीका अधिकारी बोकेका हिन्दू सनातनी, निरपराध, सत्यकामी, पुर्वीय दर्शनशास्त्रका मार्गदर्शक, गोरुबस्त्रधारी साधु-सन्तहरू प्रहरीको सामन्नैने भारतमा सुरक्षित हुन नसन्नु विश्वभरका हिन्दू-सनातनीहरूका लागि निकै दुःखद विषय हो।

अमानवीय समूहलाई कार्यबाही गरी भारतभर साधु-सन्त-महन्तहरूलाई निर्वाध रूपमा हिंडुल गर्न सक्ने वातावरण बनाउन विश्व हिन्दू महासंघले माग गरेको छ।

महासंघिव शम्भुवरि बास्तोलाद्वारा हस्ताकृत विज्ञप्तिमा भित्रिएको छ, बसुदैव कुटुम्बकर्जस्तो महान आदर्श बोकेका हिन्दू सनातनी, निरपराध, सत्यकामी, पुर्वीय दर्शनशास्त्रका मार्गदर्शक, गोरुबस्त्रधारी साधु-सन्तहरू प्रहरीको सामन्नैने भारतमा सुरक्षित हुन नसन्नु विश्वभरका हिन्दू-सनातनीहरूका लागि निकै दुःखद विषय हो।

भएपनि जनतालाई सेवा गरिरहेको छ। २०७२ सालमा आएको भूकम्पका बेलामा समेत साल्टले यस्तै सेवा पुन्याएको थियो। त्यसबेला भारतले आर्थिक नाकामी लगाएको भएपनि साल्टले कुनै चीजमा अभाव हुन दिएको थिएन भने साल्ट